

Konoplan

induplati glasilo delovne organizacije

induplati jarše

LETO XXXII.

NOVEMBER 1983

29. november – naš praznik

V središču Bosne — rojeni tam, kjer reka Pliva se v slapovih poigrava, tam, kjer je bila zbrana naša slava, tam, kjer borec z borcem bil je v noči revolucionar — politik, dvesto in še osem razigranih, vedrih in utrujenih ust je reklo: »NAJ SE RODI JUGOSLAVIJA.«

V noči med 29. in 30. novembrom 1943 so delegati v Jajcu na II. zasedanju AVNOJ-a postavili pravne temelje federativne državne skupnosti, s tem pa tudi osnovo za njeno suverenost in celovitost. Na tem zgodovinskem zborovanju je bilo razglašeno načelo kontinuitete nove jugoslovanske države, ki so jo narodi Jugoslavije potrdili v skupnem osvobodilnem boju.

Danes je Jugoslavija ugledna socialistična država, ki je zgradila lastno pot samoupravljanja in socializma. S TITOM na čelu smo dokazali, da tudi več narodov in narodnosti lahko živi v slogi in enakopravnosti. TITA ni več, toda njegov duh in njegove besede živijo v vsakem izmed nas. Edini pogoj za obstanek in razvoj socialistične Jugoslavije je v današnji težki politično-ekonomski situaciji bratstvo in enotnost vseh narodov in narodnosti. Vsak izmed nas — delavec, samoupravljalca, je odgovoren za razvoj in napredek naše republike.

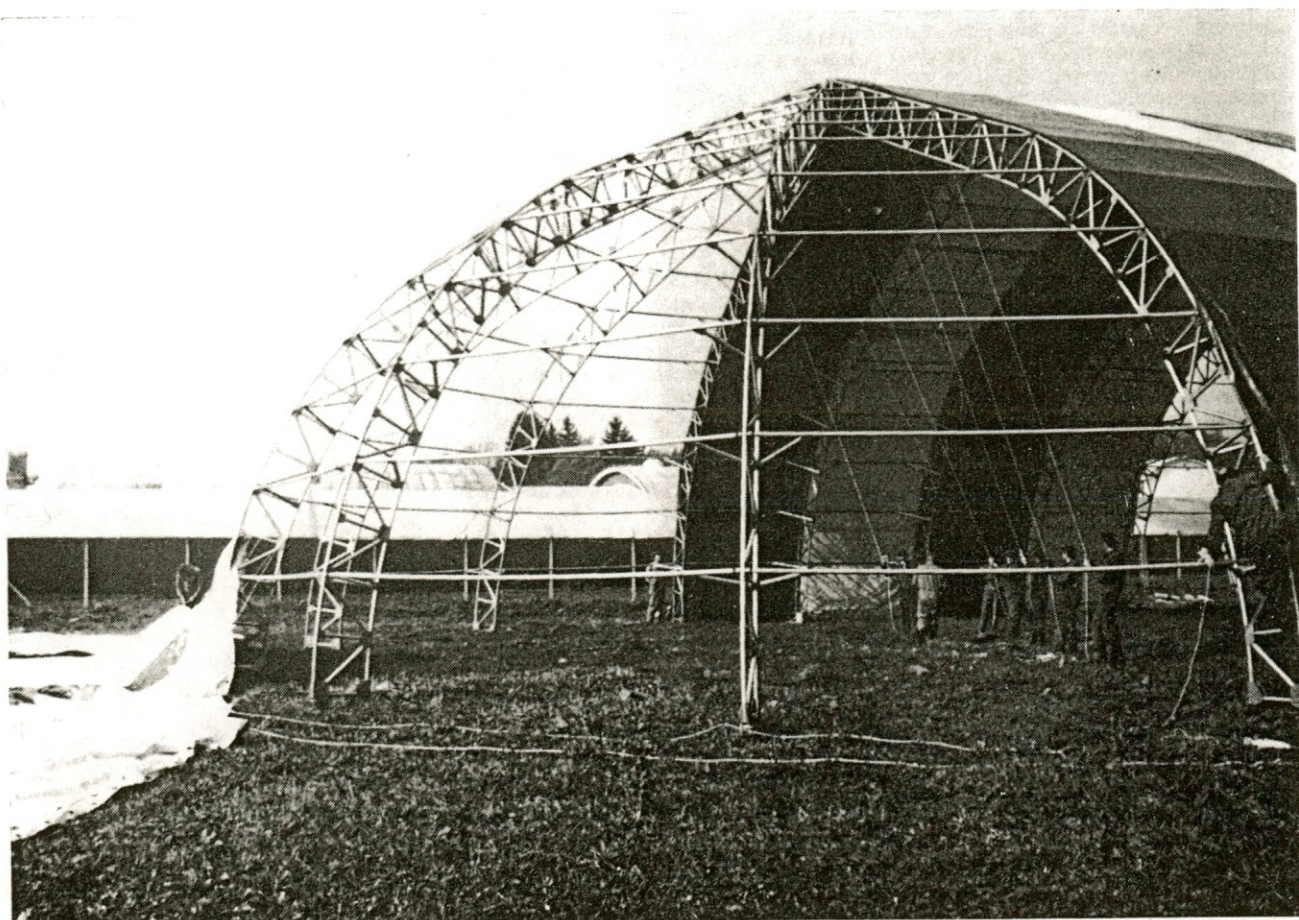
Praznik, to ni le dan spominov, ni le dan, ko se je rodila nova Jugoslavija, je tudi dan obračuna rezul-

tatov, ki smo jih dosegli tako na gospodarskem, samoupravnem in političnem področju. Obvezujoči rezultati so to!

Pa vendar nas v celoti še bolj zavezuje problematika oz. težave, ki nas zadevajo vsak dan.

Izhajajoč iz svetlih osnov v tistem novemberskem dnevu v mestecu Jajce, mora naša domovinska zaveza, pripadnost TITOVU Jugoslaviji in hotenje ustvarjati na njegovi poti, vzbuditi v nas tudi vse delovne moči in ustvarjalne sile za uresničitev ciljev v naših težavah. Ta prispevek, posebno v današnjih zaostrenih razmerah, bo vreden dvojno...

Kristina Pungerčar

Boljše kot ob polletju

Vse združene TOZD so v obravnavanem obdobju dosegle pozitivne finančne rezultate, vendar pa z doseženimi rezultati ne moremo biti zadovoljni, saj količinski plan v obeh proizvodnih TOZD ni bil izpolnjen. O težavah, s katerimi se srečujemo, smo že obširno pisali v prejšnjih številkah Konoplana, zato jih na tem mestu ne bi ponavljali. Morebiti pa bi veljalo še enkrat poudariti oziroma opozoriti na nujnost izpolnjevanja usklajenega plana izvoza na konvertibilno področje, kjer ob devetih mesecih poslovanja zaostajamo za načrtovanim obsegom. V obravnavanem obdobju smo se na vseh področjih porabe držali resolucijskih okvirov, saj je bila rast sredstev v skladu z določili Družbenega dogovora, prav tako pa tudi določeni izdatki. V primerjavi z rezultati, doseženimi v prvem polletju, so vse združene TOZD in DSSS dosegle boljši finančni rezultat, kar je predvsem posledica višje proizvodnje in prodaje v zadnjih treh mesecih. Sicer pa so posamezne TOZD dosegle naslednje rezultate:

TOZD Proizvodnja izdelkov iz sintetičnih vlaken

Celotni prihodek TOZD je bil v obravnavanem obdobju dosežen s prodajo tkanin, storitev in udeležbo v skupnem prihodku na domačem trgu, izvozom na konvertibilno in klirinško področje ter z drugimi prihodki. Kljub temu, da je v primerjavi s preteklim obdobjem presežen izvoz na konvertibilno področje za 78%, na klirinško področje pa za 109%, v obravnavanem obdobju plan ni bil dosežen, saj je bil izvoz na konvertibilno področje v primerjavi s planom dosežen 99%, na klirinško področje pa le 77%. Na domačem trgu smo prodali za 86% več, kot smo predvidevali s planom in za 7% več kot v istem obdobju lani. Iz strukture prodaje je razvidno, da se je v primerjavi z istim obdobjem lani v celotnem prihodku zmanjšal delež prodaje na domačem trgu za 14,3 odstotne točke, povečal pa se je delež izvoza na konvertibilno in klirinško področje, in sicer za 3,8 oz. 11,2 odstotne točke.

TOZD je v obravnavanem obdobju dosegla celotni prihodek v vrednosti 589 milijonov 638 tisoč din, kar je za 16% več kot smo predvidevali s planom in za 37% več od celotnega prihodka, doseženega v istem obdobju preteklega leta. Celotni prihodek predstavlja vrednost prodanih proizvodov, za katere je TOZD že prejela plačilo oz. instrument za zavarovanje plačila in izredne prihodke. Iz celotnega prihodka pokrijemo najprej materialne stroške in amortizacijo po z zakonom predpisanih minimalnih stopnjah.

Materialni stroški (variabilni in fiksni) so v obravnavanem obdobju znašali 347 milijonov 356 tisoč din, kar je za 10% več od predvidenih s planom in za 28% več od doseženih v istem obdobju preteklega leta.

Amortizacija je bila obračunana v vrednosti 24 milijonov 580 tisoč din in je v primerjavi s planom za 7% večja, v primerjavi z istim obdobjem lani pa za 29%.

Ko iz celotnega prihodka pokrijemo materialne stroške in amortizacijo, nam ostanek predstavlja dohodek TOZD, ki je bil dosežen v višini 217 milijonov 702 tisoč din in je za 30% večji od predvidenega s planom in za 56% večji od doseženega v devetih mesecih preteklega leta. Iz dohodka pokrijemo najprej tako imenovane obveznosti iz dohodka, in sicer: obveznosti za skupne in splošne potrebe širše družbene skupnosti, obveznosti do delovne skupnosti, obresti od kreditov za osnovna in obratna sredstva, zavarovalne premije, članarine, prispevek za varstvo okolja in prispevek za LO in DSZ. V obravnavanem obdobju so navedene obveznosti znašale 55 milijonov 125 tisoč din in so bile v primerjavi s planom višje za 1%, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta pa za 16%.

Ko iz dohodka pokrijemo navedene obveznosti, nam ostanek predstavlja čisti dohodek, ki je bil dosežen v višini 162 milijonov 577 tisoč din in je v primerjavi s planom višji za 43%, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta pa za 76%. Čisti dohodek je namenjen za zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb delavcev, za razširitev materialne osnove dela (poslovni sklad) in za rezerve.

Za osebne dohodke je bilo v obravnavanem obdobju porabljen 88 milijonov 709 tisoč din, kar je v primerjavi s planom za 11% več, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta pa za 25% več. V sredstva skupne porabe naj bi se po predlogu razporedilo 7 milijonov 597 tisoč din, in sicer od tega 2 milijona 596 tisoč din za stanovanjsko izgradnjo in 5 milijonov 1 tisoč din za druge namene skupne porabe.

V sredstva rezerv po določilih zakona razporejamo 2,5% doseženega dohodka, kar v našem primeru predstavlja 5 milijonov 442 tisoč din. Ostanek čistega dohodka v vrednosti 60 milijonov 829 tisoč din pa razporejamo v poslovni sklad.

TOZD Konfekcija

Celotni prihodek TOZD je bil v obravnavanem obdobju dosežen z udeležbo v skupnem prihodku, s

prodajo samostojnih proizvodov in storitev ter z drugimi prihodki na domačem in tujem trgu. Že bežen pogled na strukturo prodaje nam pove, da se je padec deleža prodaje za 22,0 odstotnih točk na domačem trgu odrazil na povečanju deleža izvoza na konvertibilno področje za 7,2 odstotne točke in na klirinško področje za 15,6 odstotne točke. Iz prikazanih indeksov je razvidno, da je bila prodaja na tujem trgu večja od planirane, kot tudi od dosežene v istem obdobju preteklega leta, upadla pa je prodaja na domačem trgu, ki je bila za 33% nižja od planirane in za 25% nižja od dosežene v preteklem letu.

TOZD je v obravnavanem obdobju dosegla celotni prihodek v vrednosti 223 milijonov 821 tisoč din, kar je za 10% več, kot smo predvidevali s planom in za 28% več od celotnega prihodka, doseženega v istem obdobju preteklega leta. Celotni prihodek predstavlja vrednost prodanih proizvodov, za katere je TOZD že prejela plačilo oz. instrument za zavarovanje plačila in izredne prihodke. Iz celotnega prihodka pokrijemo najprej materialne stroške in amortizacijo po z zakonom predpisanih minimalnih stopnjah.

Materialni stroški (variabilni in fiksni) so v obravnavanem obdobju znašali 72 milijonov 300 tisoč din, kar je za 22% manj od predvidenih s planom in za 12% manj od doseženih v istem obdobju preteklega leta.

Amortizacija je bila obračunana v vrednosti 5 milijonov 971 tisoč din in je v primerjavi s planom za 33% večja, v primerjavi z istim obdobjem lani pa za 46%.

Ko iz celotnega prihodka pokrijemo materialne stroške in amortizacijo, nam ostanek predstavlja dohodek TOZD, ki je bil dosežen v višini 145 milijonov 550 tisoč din in je za 37% večji od predvidenega s planom in za 46% večji od doseženega v devetih mesecih preteklega leta. Iz dohodka pokrijemo najprej tako imenovane obveznosti iz dohodka, in sicer: obveznosti za skupne in splošne potrebe širše družbene skupnosti, obveznosti do delovne skupnosti, obresti od kreditov za osnovna in obratna sredstva, zavarovalne premije, članarine, prispevek za varstvo okolja in prispevek za LO in DSZ. V obravnavanem obdobju so navedene obveznosti znašale 28 milijonov 244 tisoč din in so bile v primerjavi s planom višje za 2%, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta pa za 21%.

Ko iz dohodka pokrijemo navedene obveznosti, nam ostanek predstavlja čisti dohodek, ki je bil dosežen v višini 117 milijonov 306 tisoč

din in je v primerjavi s planom višji za 50%, v primerjavi s istim obdobjem lani pa za 79%. Čisti dohodek je namenjen za zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb delavcev, za razširitev materialne osnove dela (poslovni sklad) in za rezerve.

Za osebne dohodke je bilo v obravnavanem obdobju porabljenih 44 milijonov 677 tisoč din, kar je v primerjavi s planom za 8% več, v primerjavi z istim obdobjem preteklega leta pa za 19% več. V sredstva skupne porabe naj bi se po predlogu razporedilo 4 milijone 447 tisoč din, in sicer od tega 1 milijon 301 tisoč din za stanovanjsko izgradnjo in 3 milijone 146 tisoč din za druge namene skupne porabe.

V sredstva rezerv po določilih zakona razporejamo 2,5% doseženega dohodka, kar v našem primeru predstavlja 3 milijone 639 tisoč din. Ostanek čistega dohodka v vrednosti 64 milijonov 543 tisoč din pa razporejamo v poslovni sklad.

TOZD Maloprodaja

Celotni prihodek je v primerjavi s planom presežen za 19%, v primerjavi s preteklim obdobjem pa je presežen za 38%. Dohodek je v primerjavi s planom presežen za 1%, v primerjavi s preteklim obdobjem pa je presežen za 19%. TOZD je v obravnavanem obdobju dosegla ostanek dohodka v višini 16 milijonov 672 tisoč din, kar je za 5% manj, kot je bilo predvideno s planom in za 16% več kot v istem obdobju preteklega leta.

TOZD Restavracija in počitniški domovi

Celotni prihodek je v primerjavi s planom presežen za 7%, v primerjavi s preteklim obdobjem pa je presežen za 29%. Dohodek je v primerjavi s planom presežen za 9%, v primerjavi s preteklim obdobjem pa za 30%. TOZD je v obravnavanem obdobju dosegla ostanek dohodka v višini 2 milijona 541 tisoč din, kar je za 32% več, kot smo na-

črtovali s planom in za 54% več kot v istem obdobju preteklega leta.

Delovna skupnost skupnih služb

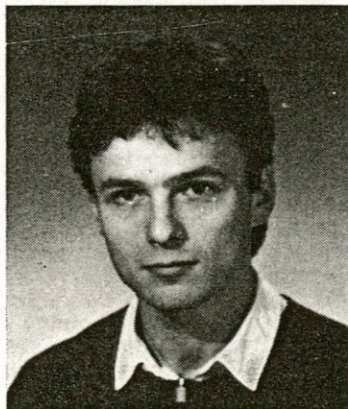
Celotni prihodek je dosežen s svobodno menjavo dela, to je s plačili posameznih TOZD za opravljena dela in z lastnimi prihodki.

Celotni prihodek je za 4% višji od planiranega in za 16% višji od doseženega v devetih mesecih preteklega leta. Iz celotnega prihodka delovna skupnost pokrije materialne stroške, ostanek pa predstavlja dohodek. Materialni stroški so v primerjavi s planom višji za 6%.

Dohodek je dosežen v višini 35 milijonov 510 tisoč din in je za 3% višji od predvidenega s planom in za 17% višji od doseženega v preteklem letu. Dohodek delovne skupnosti se razdeli na prispevke, ki se plačujejo iz dohodka iz bruto osebnih dohodkov in čisti dohodek, ki je namenjen le za zadovoljevanje osebnih in skupnih potreb delavcev.

Franc Velepec

Predstavljamo vam

Roman Sušnik

Med znanimi, vsakdanjimi obrazi, katere iz dneva v dan srečujemo v službi, se sem ter tja pojavi kakšen nov — še nepoznan. »Človeška radovednost nima meja«, pravijo nekateri ljudje, ki ne skoparijo z raznimi pregovori in izreki.

Verjetno ob prihodu vsakega novega sodelavca želimo izvedeti o njem vsaj nekaj najosnovnejših podatkov, reči, vprašanj oz. odgovorov nanje. Danes imamo v mislih oz. vam predstavljamo tovariša **Romana Sušnika**, ki je od 10. oktobra 1983 dalje zaposlen v naši DO v OE Vzdrževanje kot konstruktor I., trenutno pa opravlja oz. je začel z deli energetika.

Za svojih 24 let ima pravzaprav veliko znanja, za seboj pa tudi nekaj delovnih izkušenj. Zanimajo ga različna področja, tako z delovne

kot športne plati, svojo predstavitev — pripoved pa je pričel z letom 1980, ko je končal študij oz. diplomiral na I. stopnji strojne fakultete v Ljubljani. Po tem je sledilo službeno vojaškega roka in to v kraju, vrednemu ogleda, z izredno zanimivo in izjemno zgodovino — v Mostarju na aerodromu kot aviomehaničnik. To področje ga je oziroma ga še zanima. Svojemu znanju je v tem letu dodal še vrsto praktičnih izkušenj in dodatnega znanja in za svoje delo na tem področju prejel tudi dokument za samostojno delo aviomehnika na avionu IJ 21. V obdobju vrnitve iz JLA je bil zaposlen doma, pri očetu — izdelava lesenih izdelkov — seveda le določen čas, dokler se mu ni ponudila priložnost v IMP v Ljubljani. Le-tu je bil zaposlen eno leto in je opravil pripravniški izpit. Dokaj nizek osebni dohodek in neugodne vozne razmere (za pot je potreboval cca 3 ure dnevno, sem je všteto tudi čakanje na avtobus, sicer pa je doma iz Krašnje), so ga privedle v našo delovno organizacijo.

Prve vtise teh nekaj delovnih dni je ocenil ugodno. Predvsem ga zanima in veseli delo, ki ga je pričel opravljati, delo energetika. Seveda je potrebno na tem področju opraviti še dodaten izpit za kotlarno, katerega je pripravljen v prihodnosti opraviti, saj na tem področju vidi perspektivo in s tem tudi možnost napredovanja. Trenutno ureja stare risbe stavb, potrebna je obnova in namestitev strojev itd. ... pač, vse to je podlaga za vse, kar se tiče energetskih stvari: cevovodov, komprimiranega zraka, klima na-

prav, vode — tople, hladne, kondenz in drugo.

»Dela na tem področju je ogromno, dokumentacije je malo, pravzaprav lahko rečem, da je storjenega premalo.«

»Glede same vključitve v kolektiv nisem imel težav, sodelavci so prijatni...« je odvrnil Roman.

Poleg tega, da ima prostega časa malo, starši imajo namreč kmetijo in ob tem, da je dela dovolj ob vsakem času in da je pomoč vedno potrebna, ni vredno izgubljati besed, mu vendarle preostane nekaj trenutkov, ki jih zares porabi samo zase. Izkoristek tega časa je pravzaprav zanimiv. Roman gradi doma mini hidrocentralo. Poleg omenjenega, ga je že v srednji šoli zanimal tudi avtomobilski razvoj in tehnika in na podlagi tega je pričel konstruirati avto športne oblike, katerega ima na podlagi načrtov izgotovljenega do polovice (zanimiva je slika, ki jo je ob tem prinesel, nekako — v dokaz). Pri tem konstruiranju ga čaka le še montaža podvoza in notranja oprema. Široko pa je njegovo udejstovanje tudi na športnem področju. Od drsanja, smučanja, obvladovanja juda in karateja (udejstvoval se je turnirjev po Sloveniji in osvojil izredno dobro 3. mesto), pa do rally dirk z motorjem... skratka, še in še bi lahko naštevati.

Ob vsem tem lahko zaključimo oz. ugotovimo, da beseda »dolgčas« v njegovem zapolnjenem življenju verjetno ni nikoli prisotna.

Darja

Kredit... Kredit... Kredit...

Ko smo konec lanskega leta na referendumih sprejemali samoupravne sporazume o reševanju stanovanjskih potreb delavcev INDUPLATI, verjetno nihče ni pomislil, da bo že v prvem letu njihove uporabe zaradi nekaterih njihovih določb toliko hude krvi. Šlo je namreč le za prilagoditev naših samoupravnih aktov novi zakonodaji, to je zakonu o stanovanjskem gospodarstvu (Ur. list SRS št. 3/81), zakonu o stanovanjskih razmerjih (Ur. list SRS št. 35/82) in usmeritvam družbenega dogovora o skupnih osnovah za zagotavljanje in usklajevanje samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov na področju stanovanjskega gospodarstva v SR Sloveniji (Ur. list SRS št. 15/81). Že ob razpisu se je pokazalo, da bo zaradi spremenjenih pogojev, zlasti pogoja predhodnega 24-mesečnega varčevanja, denar, ki je bil za to namenjen, ostal. Zaradi tega smo se obrnili za pomoč — pojasnilo na domžalsko banko, ne enkrat, večkrat. Tudi banke so namreč v letu 1981 po uskladitvi pravilnikov z družbenim dogovorom naletele na podoben problem, saj so jim sredstva, namenjena za stanovanjsko gradnjo, ostajala. Problem so rešili tako, da je pravilnik sicer ostal v veljavi, določba o predhodnem namenskem varčevanju pa se ne uporablja dosledno, saj je varčevanje mogoče nadomestiti z depozitom.

Ker postopek po razpisu ni stekel kot bi moral, je direktor DO imenoval strokovno komisijo, ki je pomagala obdelati zbrane prošnje. Ob pregledu vseh prošenj je bilo nesporno, da večina prosilcev ne izpolnjuje pogoja namenskega varčevanja, zato je stanovanjska komisija predlagala delavskima svetoma TOZD Proizvodnja in Konfekcija ter zboroma delavcev TOZD Restavracija in Maloprodaja, da sprejmejo sklep, po katerem bi bilo mogoče upoštevati tudi tiste prosilce, ki navedenega pogoja ne izpolnjujejo. Slednji so takšen sklep tudi sprejeli. Delegatom oz. delavcem je bilo ob sprejemu znano, da odločitev ni zakonita, saj s sklepom organa upravljanja ni mogoče nadomestiti določbe akta, ki je bil sprejet na referendumu, vendar so »zamizali«. Izbrali so namreč krajšo pot, saj bi morali sicer najprej sprožiti postopek za spremembo SS o reševanju stanovanjskih potreb, in šele po sprejetju sprememb bi bilo mogoče upoštevati tudi takšne prosilce. Pri delitvi po tem razpisu pa jih zaradi neizpolnjevanja formalnega pogoja ne bi bilo mogoče upoštevati.

Stanovanjska komisija je nato pripravila predlog delitve posojil, po katerem bi posojilo dobili vsi prosilci, zato ogledov ni opravila. Iz enakega razloga tudi ni bila sestavljena prednostna lista prosilcev. Obe navedeni pomanjkljivosti, ki sta

resnici na ljubo v nasprotju z določili SS, sta bili storjeni v dobri veri in zlasti zaradi skrajšanja postopka. Odločilno so na takšno odločitev vplivali število prosilcev, razpoložljiva sredstva in okoliščina, da bo še letos ponovno na voljo pri banki 7.000.000,00 din.

Javna razprava je pokazala, da »bljižnica« do razdelitve nima podpore, saj so predlagano rešitev podprli le v 9 od 33 samoupravnih centrov. V vseh ostalih samoupravnih centrih pa je bil predlog kritiziran in v 7 centrih so ga delavci v celoti zavrnili.

Med tem časom je družbeni pravobranilec samoupravljanja Domžale seznanil odbor SDK DO z anonimko in od njega zahteval, da zadevo razišče in zlasti o tem obvesti delavce. Odbor je pismo obravnaval in priporočil stanovanjski komisiji in ostalim, da kar najhitreje, vendar zakonito opravijo celoten postopek. Problem so obravnavale tudi osnovne organizacije ZKS, kjer so člani zavzeli enako stališče.

Zaradi navedenega je stanovanjska komisija upoštevala pripombe iz javne obravnave in opozorila odbora SDK. Dopolnila je postopek ogledov pri tistih prosilcih, ki so izpolnjevali vse predpisane pogoje, in na tej podlagi predložila DS v sprejem prednostne liste ter razdelitev posojil utemeljenim prosilcem. Obenem je predlagala, da se prošnje ostalih prosilcev zavrnejo. Zaradi zagotovitve javnosti postopka je bil tudi dokončen predlog pred sejami DS oz. zborov obešen na oglasnih deskah.

Ta informacija pa bi ostala močno pomanjkljiva, če bralec ne bi bil seznanjen tudi s »pritožbo«, ki jo je 42 delavcev tkalnice naslovilo na odbor SDK in družbenega pravobranilca samoupravljanja Domžale. Odbor je pismo obravnaval in ugotovil, da je pritožba sicer naslovljena na napačen organ, morala bi biti naslovljena na DS TOZD Proizvodnja, ter da je preuranjena, zato je tudi pristojni organ ne bi mogel obravnavati po vsebini, da pa je zaradi sporne vsebine potrebna preučitev.

V njej namreč piše, da je bilo o posojilih že dvakrat sklepano, in sicer naj bi stanovanjska komisija prvič dodelila posojilo 70 prosilcem, drugič pa le 18, da je bilo prvotno število zmanjšano zaradi spornega kriterija 24-mesečnega predhodnega varčevanja. Ta pa je bil sprejet v samoupravnem sporazumu le pogojno, in sicer z oblubo, da se dve leti ne bo uporabljal. Prvotna delitev naj bi bila potrjena tudi na zborih, razveljavljena pa samo zaradi anonimnega pisma, poslanega družbenemu pravobranilcu samoupravljanja. Slednji naj bi ga poslal v DO, tu pa so ga obravnavali na seji OOZK. Podpisniki se na koncu sprašujejo,

kakšna samouprava je to, če se sprejeta samoupravna odločitev zaradi neke anonimke spremeni na seji OOZK, ob tem pa se ne pristopi k ugotavljanju pisca oz. piscev, ki ne sodijo v to družbo.

Vsebina navedene pritožbe razkriva pravzaprav neverjetno nepoznavanje tako zakona o združenem delu kot tudi naših samoupravnih aktov. Tako malo časa bi vzela podpisnikom seznanitev z našim samoupravnim sporazumom o reševanju stanovanjskih potreb delavcev, kate-rega so, mimogrede omenjeno, šele dne 23. 12. 1982 sprejeli z referendumom, in prav neverjetno je, da so njegove najbolj bistvene določbe pozabili v tako kratkem času.

Če gremo po vrsti. Za delitev posojil je pristojen DS oz. zbor delavcev posameznega TOZD. To je v skladu z zakonom o združenem delu, namreč neodtujljiva pravica delavcev TOZD, zato lahko stanovanjska komisija oz. podoben drug organ po opravljenem ugotovitvenem postopku delitev le predlaga. Tako je tudi bilo. Nekateri delavci pa so, zaradi neukosti ali pa morda tudi kakšnega bolj nizkotnega razloga, vse predloge, ki jih je stanovanjska komisija javno objavljala, razumeli drugače, to je, kot dokončne sklepe. Potemtakem ne more biti govora niti o prvi niti o drugi »drugačni« delitvi. Če bi slednjo navedbo pritožnikov še lahko šteli za napako, pa nikakor ne moremo navedbe, da je bil samoupravni sporazum sprejet pogojno. Komisija za izvedbo referenduma je potemtakem ponaredila rezultate glasovanja, saj je dne 27. 12. 1982 ugotovila, da je bil samoupravni sporazum v predloženi obliki dne 23. 12. 1982 v TOZD sprejet z večino glasov. Neresnična je tudi navedba, da je bila ob obravnavi osnutka samoupravnega sporazuma dana v tkalnici pripomba na določbo o 24-mesečnem predhodnem varčevanju. Iz zapisnika IO OOS tkalnica z dne 23. 11. 1982 (podpisan predsednik IO OOS Vinko Kepec) o opravljeni obravnavi je namreč razvidno, da sta bili dani na osnutek le dve pripombi, in nobena ni bila na račun navedenega pogoja varčevanja. Že iz dosedanjih pripomb k pritožbi je razvidno, da je neresnična trditev, ki jo je moč razbrati na koncu, da je bila odločitev o delitvi spremenjena po obravnavi na skupni seji OOZK.

Kakor sem omenil, je odbor SDK pritožbo obravnaval in na pristojne naslovil priporočilo za zakonito in hitro postopanje ter zahteval preučitev odgovornosti v tej zvezi posameznih vodilnih delavcev v tkalnici.

Na koncu pa še nekaj misli in spoznanj, ki se ponujajo sama od sebe. Med nami so nekateri, ki sebi v prid izkoriščajo naše slabosti, na-

pake in neukost. Pri tem so sposobni zaradi zadovoljitve lastnih interesov v takšno nesamoupravno reševanje problemov pritegniti tudi druge. Ob tem pa spretno manipulirajo z namigovanjem na to, da se delavci v naši DO zavajajo. Z demokratičnostjo pri delitvi posojil smo takšne trditve ovrgli in tako bo tudi v prihodnje. Postavlja pa se vprašanje, kako oziroma ali lahko ti delavci dobro vodijo in organizirajo delo v »srcu« tovarne, če pa vendar vemo, da je le dober samoupravljalec tudi dober delavec. Odgovor na navedena vprašanja pa bi morala poiskati samoupravna delavska kontrola.

Končal bi ta sestavek, pa so me vprašanja ob javni obravnavi osnutka dopolnitev samoupravnega sporazuma o reševanju stanovanjskih potreb spodbudila, da v tej zvezi pojasnim še nekatere stvari. Vsi graditelji, sedajni in bodoči, naj varčujejo, saj morajo sicer to nadomeščati z 10 % depozitom pri banki. Poleg tega je možno, da banka svojo politiko spremeni in prične z doslednim izvajanjem svojega pravilnika iz leta 1981. S tem pa bi zopet odpadli vsi prosilci, ki ne bi izpolnjevali pogoja varčevanja. Ne smemo namreč spregledati, da gre za bančna sredstva, saj smo svoja vezali zato, da bi jih na ta način

obogatili, povečali in da smo zato vezani na bančna pravila. Problematični pogoj je torej odložen le za toliko časa, kot bo banka to dopuščala, najdlje pa do 1. 1. 1985.

Ker nekateri še vedno vprašujejo, kako bo v bodoče, še tole. Če bodo dopolnitve, dne 14. 11. 1983 na referendumu sprejete, bomo delavskemu svetu predlagali, da takoj po uveljavitvi dopolnitev razpiše sredstva, ki bodo ostala. Postopek bo potemtakem stekel že v drugi polovici novembra in zaradi jasnih stališč ter določb samoupravnega sporazuma lahko zagotovimo, da bo tudi hitro dokončan.

Maks Lavrinc

Električni slonček v konfekciji!?

Krojenje v konfekciji lahko štejemo med težka opravila po zahtevnosti in po teži bal, katere krojilja in pomočnica v teku delavnega dne preneseta — in to ročno. Še posebej je to poudarjeno pri krojenju art. 8019/150, saj povprečna bala tehta 60 kg. Na izmenno se porabi 20 bal, kar da skupno težo 1,2 t, katere odneseta krojilja in pomočnica najprej s palete na transportni voziček, nato s transportnega vozička na krojilni voz. Skupna višinska razlika je cca 1,5 m.

Težava je aktualna in želja, da se delo olajša, že dalj časa predmet mnogih pogovorov. Poskusili smo že z ročnim škripčevjem, vendar ta rešitev ni prinesla željenega učinka. Na predlog mojstra smo si za poskus izposodili ročno električno dvigalo, katero se že nekaj let uporablja v TOZD Proizvodnja pri pretovarjanju bal in tovorov do skupne teže 1000 kg.

S poskusom uporabnosti tega »slončka« smo bili zelo zadovoljni. Saj je le to izredno gibljiva naprava, ne onesnažuje obrata z izpušnimi plini, enostavna je za rokovanje, v eni besedi, to je tisto, kar bi čim prej rabili v našem obratu v smislu humaniziranja dovoza in nalaganja bal na krojilni voziček, potem pri transportu gotovih izdelkov v skladišni prostor, v skladišču pomožnega materiala, v ceradnem oddelku, skratka, povsod tam, kjer se sedaj teža prenaša s pomočjo človeških mišic. Zamenjava te moči pa bi bila možna tako z elektrino, mehansko ali kako drugo obliko.

Seveda je vse močno odvisno od naše plačilne sposobnosti, mogoče tudi od pogojev proizvajalca, vendar je ta »slonček« za konfekcijo nuja in bo potrebno poiskati način, da ga čim prej dobimo.

Gordana Gardašević

POROČILO O POSLOVANJU POČITNIŠKEGA DOMA NA MALI PLANINI ZA ZIMSKO SEZONO 1983—84

Počitniški dom na Mali planini bo obratoval za 29. november, za novo leto in za zimske počitnice.

— Za 29. november bo dom odprt od 26. 11. do vključno 1. 12. 1983. Rezervacije z vplačilom sprejemamo do 22. 11. 1983.

— Za novo leto bo dom odprt od 29. 12. 1983 do 6. 1. 1984. Rezervacije z vplačilom sprejemamo do 16. 12. 1983.

— Za zimske počitnice bo dom odprt od 22. 1. 1984 do 12. 2. 1984, kar se ujema s počitnicami za območje ljubljanskih šol. Od 22.—29. januarja 1984 oz. za naše območje od 29. 1. do 12. 2. 1984. Rezervacije z vplačilom sprejemamo do 13. januarja 1984.

Od 7. januarja do vključno 21. januarja 1984 bo dom zaseden 100-odstotno z gosti iz Reke in ne bo mogoče sprejemati drugih gostov.

CENE: Za delavce DO, upokojene DO in otroke delavcev DO nad 12 let starosti je cena din 250.—

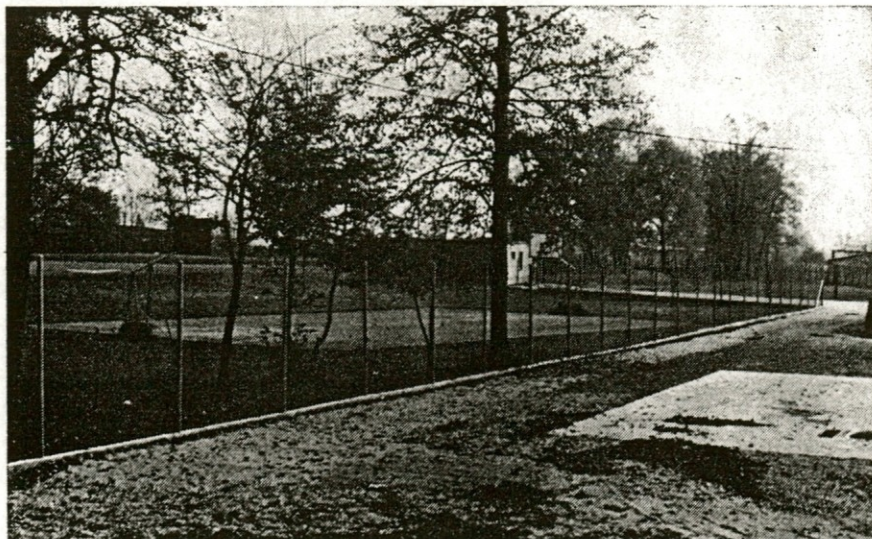
Za otroke delavcev DO do 12 let starosti je cena din 200.—

Svoji delavcev DO in ostali gosti plačajo za penzion din 500.—, otroci ostalih gostov do 12 let starosti din 400.—, nad 12 let starosti pa din 500.—.

Turistična taksa je za dan bivanja din 30.—, otroci do 12 let starosti ne plačajo turistične takse.

Dom bo odprt predvidoma do konca februarja 1984, oziroma če bo ugodno vreme, še v mesecu marcu.

Maks Kramberger

Obnovljen vzhodni del ograje med oplemenitilnico in športnimi igrišči

Z ZASEDANJA ZBORA ZDRUŽENEGA DELA OBČINE DOMŽALE

Osrednja točka 16. zasedanja ZZD Sob Domžale, ki je bilo 19. oktobra 1983, je bila razprava o gospodarskih gibanjih in analizi periodičnega obračuna za prvo polletje in prvih osem mesecev leta 1983.

Poleg tega, da so delegati dobili obsežno gradivo, v katerem je podrobna analiza gospodarskih gibanj, je predstavnik IS dal na samem zasedanju še dodatna pojasnila. Delegati so poročilo sprejeli s tem, da so se strinjali s stališči komisije za družbeno-ekonomske odnose ter s stališči delegacije iz Heliosa, da je nujno, v kolikor hočemo dosegati še naprej zadovoljive uspehe, posredovati na republiških organih, da morajo poskrbeti, da bodo OZD pravočasno znani pogoji za gospodarjenje v letu 1984.

Nadalje je ZZD sprejel informacijo o izvajanju ukrepov družbenega varstva v delovni organizaciji Mlinostroj, ter se strinjal s stališči IS Sob Domžale, da se začasni ukrep družbenega varstva podaljša do sprejema zaključnega računa za leto 1983, tj. do konca februarja 1984.

Nadalje je bil na zasedanju sprejet osnutek odloka o določitvi za izvajanje sistema obrambe pred točo v občini Domžale, s tem, da mora predlagatelj osnutka v času javne razprave, ki bo trajala en mesec, upoštevati vse sprejemljive pripombe in jih z danimi rešitvami in dodatnimi pojasnili vključiti v predlog odloka.

Sprejet je bil tudi odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o zaščitenih kmetijah, s tem, da je o tem odloku potekala po vseh KS razprava in so upoštevane pripombe KS. Kot sestavni del odloka, ki bo objavljen v Občinskem poročevalcu, pa bo objavljen tudi celotni dopolnjeni seznam zaščitenih kmetij.

Z ozirom na to, da dosedanjemu družbenemu pravobranilcu samoupravljanja z dne 6. 11. 1983 poteče mandat, je ZZD imenoval na to mesto tov. Petra Primožiča, dipl. pravnika.

Na predlog predsedstva Sob Domžale pa je ZZD potrdil predlog komisije za volitve in imenovanja, da je razrešil nekatere člane komisije za uresničevanje zakona o združenem delu in komisije za razvoj krajevnih skupnosti, namesto njih pa imenoval nove.

S točko delegatskega vprašanja in odgovori, kjer je bilo postavljenih nekaj vprašanj, na katera bodo podani odgovori na naslednjem zasedanju, je bilo zasedanje končano.

Danica Blejc

Popravilo parnega kotla

Med rednim letnim remontom smo med pregledom kotla opazili, da puščajo cevi v konvektivnem snopu. Seveda smo takoj poklicali republiškega inšpektorja za parne kotle in strokovnjake iz tovarne Đuro Đaković, z namenom, da se dogovorimo, kako bi s čim manjšim zastojem usposobili kotel za nadaljnje delo. V najkrajšem možnem času bi bilo namreč potrebno zamenjati vse cevi konvektivnega snopa. Ker pa je bilo potrebno nov konvektivni snop šele naročiti in ker je bil dobavni rok kljub temu, da so se v Đuru Đakoviću izredno potrudili, en mesec, smo poškodovane cevi odrezali in kotel za silo zakrpali kar med rednim remontom. Ta prva popravila so izvršili monterji iz Đura Đakovića. V zvezi z naročilom novega konvektivnega snopa in v želji, da bi bil dobavni rok res čim krajši, ravno tako tudi montaža, se je zavzemal in v Slavonskem Brodu dogovarjal tov. Marolt.

V sredini meseca septembra smo imeli nov konvektivni snop že v naši delovni organizaciji. Z delom, remontom kotla, pa smo pričeli 29. 9. 1983. Omenjeni čas smo si izbrali zaradi ugotovitve, da bo v tem času zastoj kotla še najmanj zaviral proizvodnjo. Kotel smo ugasnili dan pred pričetkom popravila, tj. v sredo, v četrtek pa, kot že rečeno, smo kotel odprli in naši sodelavci iz kotlarne in varilca — tov. Grič in tov. Kušar, sta pričela z rezanjem in odstranjevanjem starih cevi. Delo

je bilo zelo naporno zaradi ozkega prostora, plinov in vročine. Ob prihodu monterjev je bilo za montažo novih cevi že vse pripravljeno. In tako smo po sedmih dneh popravil oziroma montaže začeli z rednim delom na vseh strojih, ki potrebujejo tehnološko paro. Ob tem naj omenim, da naj bi po normativih strokovnjakov potekala dela zamenjave konvektivnega snopa kotla 14 dni. Čas dela smo torej skrajšali za polovico in to predvsem zaradi požrtvovalnega dela naših sodelavcev iz kotlarne, ki so delali po 12 ur, tudi v soboto in nedeljo, in v tem času opravili še vrsto drugih popravil. Seveda so poleg naših delavcev po 12 ur skupaj delali tudi monterji iz tovarne Đuro Đaković. Za nemoten potek dela in dobro vodenje del pa je bila potrebna tudi dobra organizacija, za le-to pa ima zasluge tov. Stane Marolt.

Ob tem remontu, pri katerem mora biti kvaliteta izvršenih del odstotna in ob katerem smo prihranili precej delovnega časa in s tem tudi denarja, nas veseli spoznanje, da je v našem kolektivu še precej sodelavcev, ki s svojo marljivostjo in strokovnostjo izpolnjujejo zahtevane naloge, kar je za današnje težke čase gospodarjenja še posebnega pomena.

Razveseljiva je pravzaprav delovna zavest naših delavcev, uspešnost pa si bomo zagotovili le, če bomo vsi več in predvsem boljše delali.

Alojz Pušlar

Energetska kriza nas je prisilila v občasen najem kombija za montažno ekipo, medtem ko je lastni vojni park zaradi pomanjkanja goriv, oziroma na tem področju veljavnih predpisov, večkrat ohromel

Posveti predsednikov OOS

V ponedeljek, dne 17. oktobra, je bil ob 9. uri v prostorih restavracije Slamnik v Domžalah posvet predsednikov sindikata, katerega sta sklicala Občinski svet zveze sindikatov Slovenije Domžale in Klub samoupravljalcev Domžale. Program posveta je bil zelo obširen, ker je bil njegov namen poglobljeno spregovoriti o nalogah za učinkovitejše delo in doseganje razvojnih ciljev. Obravnaval je različne teme z različnih področij, kot so:

- gospodarsko situacijo v občini in izhodišča programa gospodarske stabilizacije v občini Domžale,
- zunanje-politična situacija in politično varnostna situacija v občini,
- uresničevanje Samoupravnega sporazuma o enotnem praznovanju Dedka Mrza,
- zveza sindikatov pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in socialne varnosti,
- podelitev zlatega znaka,
- aktualne naloge sindikata danes.

Na posvet so bili vabljeni tudi: predsednik Republiškega sveta zveze sindikatov Slovenije tov. Marjan Orožen, član predsedstva Republiškega sveta ZSS tovarišica Marija Pukel, novinar uredništva zunanje-političnih oddaj pri RTV Ljubljana tovariš Vojko Plevel, predsednik Skupščine občine Domžale tovariš Karel Kušar, predsednik Komiteja za družbeno planiranje in družbeno-ekonomski razvoj občine Domžale tovariš Milan Marolt (namesto njega je bila prisotna tovarišica Šetinčeva) in drugi družbenopolitični predstavniki občine Domžale.

Vse teme so bile zelo zanimive, za današnji čas pa vsekakor zelo pomembne in aktualne, a kljub temu bi posebej poudarila temo tovariša Marjana Orožna, predsednika RS ZSS — »Aktualne naloge sindikata danes«.

Tovariš Orožen je ob začetku najprej podelil zlati znak republiškega sindikata, in sicer tovarišu Marjanu Bolharju, katerega je prejel za dolgoletno družbenopolitično delovanje, posebno je bilo poudarjeno uspešno delo v občinskem sindikatu, mladini, tako na terenu kot v delovni organizaciji.

Potem je tovariš Orožen poudaril, da je za sindikat odločilnega pomena, da svoje delovanje pri izpolnjevanju dolgoročnega programa gospodarske stabilizacije usmerja zlasti na tista področja pridobivanja in delitve dohodka, ki opredeljujejo, zagotavljajo ter utemeljujejo družbeno-ekonomski položaj delavca v združenem delu in v družbeni skupnosti kot celoti. Ta področja so:

1. Najširša aktivnost za doseganje z družbenimi načrti sprejetih ciljev, za pridobivanje realnega do-

hodka — kot materialne podlage — za krepitev reprodukcijske sposobnosti gospodarstva ter samoupravnega odločanja delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela, družbenopolitičnih skupnosti in drugih samoupravnih skupnostih, o vprašanjih in problemih družbene reprodukcije, osebnega in družbenega standarda delavcev,

2. Uveljavljanje socialističnega samoupravnega načela delitve po delu in rezultatih dela.

3. Samoupravna organiziranost združenega dela z vidika uveljavljanja dohodkovnih odnosov ter samoupravnega združevanja dela in sredstev.

4. Zagotavljanje socialne varnosti delavcev in njihovih družin na temelju ustavne pravice dela in prispevka k rezultatom dela, socialistične solidarnosti ter vseh pravic na tej osnovi.

5. Zmanjšanje vseh oblik neproduktivne režije v vseh sektorjih naše družbe.

Tovarišica Puklova, član predsedstva RS ZSS, se je opredelila na temo — Zveza sindikatov pri uveljavljanju delavcev kot nosilcev socialne politike in socialne varnosti in podala nekatere nadaljnje usmeritve RSS, kot so:

— draginjski dodatek, za katerega se navdušujejo ostale republike SFRJ, medtem ko je stališče SR Slovenije odgovornejši odnos do dela, večja produktivnost ter plačilo po delu, ker nam le na ta način ne bo potrebno razmišljati o tako imenovani jugoslovanski in socialni kartici. Tovarišica Puklova je poudarila, da ostale republike razmišljajo in se navdušujejo tudi za te, zgoraj omenjene kartice,

nadalje: usmeritve družbene prehrane: enotna cena posameznega obroka, enotna participacija za posameznega delavca (TOZD Proizvodnja, DSSS), en sistem plačevanja — ali iz sklada skupne porabe ali iz materialnih stroškov — večja nagnjenost, da se obremeni sklad skupne porabe,

— ekonomske stanarine, na katere naj bi postopoma prešli do leta 1987, to je 2,44% vrednosti posameznega stanovanja,

— vračilo stanovanjskih kreditov — krediti, dodeljeni do leta 1974, naj bi se vračali v enkratnem znesku.

Razgovor je potekal tudi o zdravstvu v občini kot tudi v republiki. Podana so bila določena mnenja in stališča. Tudi pokojninsko-invalidski zakon ni izostal.

Nadalje bi omenila še točko o temi tovariša Markoviča, sekretarja občinskega sindikalnega sveta Domžale, ki nam je podal usmeritve koordinacijskega odbora za uresni-

čevanje samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za novoletno praznovanje. Naj jih navedemo:

1. Obdarovanje ob Novem letu naj bo enotno v celotni občini, in sicer v skladu s Samoupravnim sporazumom o združevanju sredstev za novoletno praznovanje. Občinski svet ZSS naj v razgovorih zagotovi, da bodo k samoupravnemu sporazumu pristopile vse DO, ki tega doslej še niso storile.

2. Enako je potrebno zagotoviti, da bodo obdarovani vsi otroci, rojeni od 1. 1. 1977 do 31. 12. 1981, ter da ne bo dvojnih obdaritev, kot se je to zgodilo v lanskem letu.

3. Občinski svet ZSS posreduje vsem DO dopis, v katerem jih opozori na obveznosti, ki izhajajo iz samoupravnega sporazuma, ki naj jih poravnajo do 31. oktobra 1983. Istočasno jim je treba sporočiti tudi žiro račun, na katerega naj nakažejo sredstva.

4. Zveza prijateljev mladine naj do 20. oktobra pripravi osnutek programa prireditev, ki naj bo podoben, kot je bil v lanskem letu (prireditve v KS, v vrtcu in dan odprtega vrta), obenem pa naj pripravi tudi predlog darila, ki naj bi ga dobili vsi otroci.

5. Nosilci prireditev v KS — kjer so osnovne šole, so osnovne šole, nosilci teh prireditev v KS, kjer OŠ ni, pa so predsedniki KK SZDL. Prireditve naj potekajo od 22. do 29. decembra 1983.

6. Zveza prijateljev mladine naj prouči možnost organizacije kulturne tedna, ki naj bi ga obiskovali vsi otroci, ter nakup oblek za dedka Mrza.

7. V krajevne skupnosti se takoj posredujejo lanski sezname in se jih zaprosi, da jih ažurirajo in dopolnijo z novim letnikom otrok, ki se vključi v letošnje sezname.

8. Delovne organizacije in skupnosti naj čimprej posredujejo sezname otrok delavcev, ki živijo v drugih občinah, delajo pa v naši.

9. Kulturne programe naj pripravijo šolska kulturna društva.

10. Sredstva bo glede na število obrtnikov in delavcev, zaposlenih pri njih, nakazalo tudi Obrtno združenje.

11. Strokovna služba SIS za socialno skrbstvo naj obvesti vse občine, v katerih živijo rejenci v naši občini, o načinu obdaritve in jih pozove, naj prispevajo ustrezna finančna sredstva.

To so kratki povzetki s posveta. Iz teksta je razvidno, da se vseh tem nisem dotaknila, ker bi bil članek preobširen. Sicer pa so danes tako aktualne teme več ali manj objavljene v vseh javnih občilih, radiu in televiziji, le spremljati in izvajati jih je, oziroma jih bo potrebno.

Majda Marolt

Praznovanju ob rob

Itma '83

Ob obletnicah, kakršno smo praznovali 17. septembra, se navadno ozremo nazaj in zlasti pokažemo na dosežen napredek, rezultate. Prav je tako, saj le uspehi razveseljujejo in dajejo polet za naprej.

Toda tudi pretirana nesamokritičnost ne obrodi sadov — saj uspeva. Zato je prav, da se ob takšnih priložnostih spregovori tudi nekaj besed o tistem, kar še ni dobro in bo treba popraviti. V zadnjem času je na različnih ravneh in v različnih sredinah slišati različne kritike in samokritike, ki pa so še vedno preveč posplošene, nekonkretne. Težko se je izogniti temu, še zlasti takrat, ko želi govornik zajeti čim širše področje.

Kot del celotne družbe se tudi mi po svojih močeh vključujemo v stabilizacijska prizadevanja, ki nas morajo izveliči iz sedanjih težav. Pa si res vsi in ob vsakem času? Prav gotovo, da ne. To je konec koncev tudi življenjsko. In vendar, velika večina pridno in dobro dela, čeprav rezultati niso vedno pravični kazalci vloženih naporov.

Kje so vzroki, da rezultati niso takšni, kot bi želeli? Ni dvoma, da delo ni vedno dobro organizirano. Vsak po svojih močeh in sposobnostih bi si morali prizadevati, da bi bilo lažje in boljše delati. Naj to ne bo le naloga pristojnih služb. Pomembno vlogo pri tem imajo organizatorji dela, ki pa svoje delo velikokrat opravljajo rutinsko, nekateri včasih celo površno.

Število zastojnih ur je visoko, kvaliteta še prevečkrat slaba, raba reprodukcijskih materialov pa velikokrat celo malomarna, tako da prihaja do škod in vse to nam »manjša skupni prihodek in tanjša kuverta«. Zaradi opisanih slabosti si moramo z vsemi silami prizadevati za čim bolj dosledno uveljavitev ustavnega načela plačila po delu. Neresnično bi bilo sicer pričakovati, da v prihodnje ne bomo več odstopali od tega načela, saj tako hitro padanje kupne moči lahko zopet pripelje na rob socialne ogroženosti skupino delavcev z najnižjimi osebnimi dohodki, vendar naj ostanejo to le izjeme.

Zavedamo se, da sedanja razmerja vrednosti sestavljenosti del in nalog niso povsod najbolje rešena, zato so v tem pogledu pritožbe posameznih delavcev upravičene. Vendar velja pri tem opozoriti, da z vsakim delnim popravkom ovrednotenosti del in nalog prizadenemo pravice drugih na tej lestvici. Iz navedenega je razvidno, da bo v bližnji prihodnosti zato potrebno previdno krpanje lukenj, saj razmere kakšnega celovitega urejanja tega področja ne dopuščajo.

Ob prazniku samouprave v naši DO ne bo narobe, če kritično spre-

govorimo tudi o nekaterih njenih slabostih. Za lastne slabosti bomo morali zdravilo najti sami. Ugotavljamo pa, da zlasti v zadnjem času nanje slabo vplivajo tudi zunanji razlogi, na katere pa delavci samoupravljalci nimamo pravega vpliva. Omenimo le enega. Z vsiljenimi vozniimi redi smo bili, kljub številnim pripombam delavcev naše in sosednjih OZD, prisiljeni delati od 7. do 15. in od 15. do 23. ure. Marsikatera delavka in delavec, v mislih imam tiste iz oddaljenejših krajev, je tako prišel domov pozno ponoči, tudi po polnoči. Tisti, ki so nas posiljevali s takšnim delovnim časom, bi morali voditi računa tudi o teh delavcih. Ob pisanju naših zahtev, prošnji in podobnega, sem se večkrat spomnil reka: »Siti lačnemu ne verjame«. Razveseljuje, da smo uspeli rešiti problem, zato se tudi v bodoče ne smemo predati malodušju. Pripomba, ki jo je večkrat slišati: »Kaj hočemo, saj je tako vse odloženo«, zato največkrat ni utemeljena.

Naslednji problem pri razvijanju samouprave je gradivo, ki ga za delegacije, samoupravne organe in zbere delavcev pripravljajo strokovne službe različnih skupnosti. Vsak dan ga je več in vedno bolj zahtevno je. Očitno pripravljalci gradiv pozabljajo, da so največkrat preproste rešitve najboljše. Gradiva skoraj praviloma prihajajo prepozno. Tem težavam bomo morali posvetiti večjo skrb, saj si ni mogoče predstavljati delavke — matere, ki bi si po napornem delu v tovarni lahko vsak hip odtrgala dovolj prostega časa za študij gradiva. So pa ženske v naši DO v večini.

Krivda za neobveščeno pa je dostikrat tudi pri nas samih. Kar spomnimo se, kolikokrat seja kakšnega samoupravnega organa ni mogoča zaradi nesklepnosti. Še vedno se prevečkrat dogaja, da delegati v samoupravnih telesih ne poznajo svojih pristojnosti in dolžnosti, zato odločajo o zadevah mimo interesov sredin, v katerih so bili izvoljeni. Še slabše je takrat, ko delegati iz istega razloga ne upajo prevzeti odgovornosti in zato odločitev prenašajo neposredno na zbere delavcev. V sedanjih pogojih gospodarjenja, ki se včasih menjajo celo čez noč, lahko takšna omahljivost in zavlačevanje hudo škodujeta poslovnemu uspehu naše DO. Razveseljuje dejstvo, da takšnih primerov ni veliko in da je s strani strokovnih služb in poslovnih struktur čutiti prizadevanje za čim bolj popolno in pravočasno informiranost delavcev. Vsi se namreč dobro zavedamo, da je le dobro obveščen in poučen delavec lahko tudi dober samoupravljalec. To pa je naš skupen cilj.

Maks Lavrinc

Vsaka štiri leta lahko proizvajalci tekstilnih strojev prikažejo najnovejše dosežke v vseh vejah tekstilne industrije.

Letošnja razstava je bila od 10. do 19. oktobra v Milanu.

Razstavljalo je okoli 1300 firm, organizatorji pa so pričakovali cca 150.000 obiskovalcev z vsega sveta.

Prvi vtis z obhoda po razstavnih prostorih je bil, da je bilo obiskovalcev vsaj toliko kot so jih pričakovali, če ne še več. To je tudi razumljivo, saj se obiskovalci, predvsem strokovnjaki z vsega sveta želijo seznaniti z najnovejšimi dosežki tehnike na področju tekstilne strojne opreme. Te dosežke sejem vsekakor prikazuje in je zato ne samo zanimiva paša za oči, temveč tudi pregled težnje razvoja tekstilnih strojev, torej pogled v prihodnost.

Splošen vtis z ogleda je, da je hardwarski del (kovinski del oz. ogrodje stroja) izpopolnjen samo v nebitnih komponentah, (npr. večja hitrost, večje število navitkov...) obogaten z brezštevilnimi novimi softwarskimi aplikacijami, ki bistveno povečujejo funkcijske sposobnosti, vseh tipov tekstilnih strojev. Vse največje tekstilne stroje vseh tipov uporabe vodijo in kontrolirajo mikroračunalniške programirane naprave, ki omogočajo tako lažje komuniciranje s strojem kot tudi nove načine uporabe. Kot pri vseh strojih, v kateri koli predelovalni industriji, je tudi pri tekstilnih strojih opazna težnja, da se hardwarski del ne spreminja bistveno, pač pa nov korak v razvoju predstavljajo pristo programiranje mikroračunalniške enote, ki že predstavljajo sestavni del strojev. Kot pri večini predelovalnih strojih so tudi pri tekstilnih strojih na področju teh enot največji korak storili Japonci. Le ti so na ITMI '83 poleg napredka v tehnološkem smislu pokazali tudi največjo agresivnost na marketinškem področju.

Ker administrativne omejitve uvoza onemogočajo nabavo strojev, to ne pomeni samo zaostajanja v tehnološkem smislu pri proizvodnji, ampak tudi vpogled v razvojne usmeritve tekstilnih strojev.

Z vpeljavo mikroračunalniških programskih enot v tekstilne procese, se mora vključiti v te procese vedno večje število strokovnjakov, katerih usmeritev je elektronika in računalništvo oz. strokovnjakov, ki imajo poleg znanja tekstilne tehnologije tudi zelo poglobljeno znanje mikroračunalništva. Brez takih strokovnjakov si prihodnosti naše tekstilne industrije ni mogoče več zamisliti kot tudi ne brez nove moderne opreme, podobne tisti, ki je bila prikazana na ITMI '83.

Danica Pustovrh

Alarm — kje gori?

Dne 24. 9. 1983, ob 18. uri se zasliši alarm tovarniške sirene. Znak za preplah je slišati po bližnji in daljni okolici. Kje gori, kaj gori, se prično spraševati ljudje. Je ogenj v naši delovni organizaciji? Strah pred ognjem spremlja ljudi že od davnih dni. Prično se spraševati: »Sem na delovnem mestu odvrigel cigaretni ogorek ali pozabil(a) izklopiti stroj, na katerem sem delal(a)?« Človeku se v takih trenutkih motajo po glavi črne misli. Kmalu se prikaže nad krošnjami bližnjih dreves črn oblak

enakovredno kosajo s stanovskimi kolegi. Ni jih strah ne ognja ne dima. Tudi pripadnice prve medicinske pomoči enot CZ aktivno sodelujejo. Vse teče hitro in gladko. Ni opaziti kakšne posebne nervoze. Delo opravljajo tiho, bore se s časom. Uspelo jim je. Ogenj so pogasili z združenimi močmi. V slogi je moč, to se je ponovno potrdilo.

Vse to je bila le vaja, v kateri so sodelovale industrijske gasilske enote, ki so pokazale svoje sposobnosti gašenja in reševanja. Po op-

ravljeni vaji so se vsi sodelujoči gasilci postrojili, bila je to dolga vrsta. Vodja vaje po komandi **mirno** preda raport predstavniku operativnega štaba Občinske gasilske zveze Domžale. Član operative na kratko opiše napake, ki so bile storjene pri vaji, dobre strani vaje pa pohvali. Posebno je pohvalil pripravo same vaje. Na koncu sestavka se želim zahvaliti stanovalcem Pelechove ceste 35 za vzorno sodelovanje pri izvedbi same vaje.

J. Lavš

— Naši predstavniki na vaji

— Vse ekipe so se izkazale z zavirljivo hitrostjo in spretnostjo

— Gasilski kombi s prikolico — ponos IGD Induplati

— Po zaključku sektorske vaje je vsem udeležencem spregovoril delegat občinske gasilske zveze in ocenil uspešnost izvedbe vaje.

dima, ki se vali proti nebu. Zaslišijo se zavijajoče sirene gasilskih avtomobilov, ki drviijo proti Preserjam na Pelechovo cesto, do hišne številke 35. Stanovanjski objekt je zavil v gost, črn dim, ki prihaja iz kletnega prostora in sili po stopnišču navzgor. Ljudem se solzijo oči, dim jim sili v nos in pljuča, prično se dušiti. Prične se tekma s časom. Bodo gasilci kos nastalemu požaru? Najbolj pogumni si nadenejo izolirne dihalne aparate in vstopijo v kletne prostore objekta, druga skupina gasilcev se povzpne preko trodelne raztezalne lestve v prvo nadstropje objekta. »To so korajžni fantje«, je slišati ljudi, ki so slučajno prisotni. Med gasilci je opaziti tudi žensko gasilsko desetino IGD TOSAMA iz Vira. Gasilke se

Iz lastnih izkušenj vemo, kako hitro zagori v obratih tekstilnih tovarn, kjer je polno gorljivega in požarno nevarnega materiala. V vseh fazah tehnološkega procesa obstoji nevarnost, da nastane požar, ki se lahko hitro razširi zaradi lahko vnetljivosti bombažnega vlakna. Bombaž se vžge že pri temperaturi 390°C (temperatura vžigalice v trenutku vžiga je cca 650°C). Pri predelavi bombažnih vlaken nastajajo velike koli-

čine bombažnega prahu, ki se vleže na tla, na stroje in na vse ostale naprave in napeljave; po tem nam je jasno, zakaj se požar po obratu tako hitro širi.

Začetni požari sicer niso posebno nevarni, če jih pravočasno opazimo in hitro pogasimo. Staro pravilo je, da začetni — mali požar lahko v prvi minuti pogasimo s kozarcem vode. Ze v naslednji minuti nam požara ne more (Nadaljevanje na naslednji strani)

Nevarnost požarov v tekstilni industriji

NEVARNOST POŽAROV V TEKSTILNI INDUSTRIJI

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

več pogasiti en sam gasilski aparat, temveč bo treba požar gasiti z večjim številom ročnih gasilskih aparatov, ali pa celo z velikimi količinami gasilskih sredstev. Vse je odvisno od količine in lastnosti materialov, ki zagorijo. Gašenje začetnega požara je dolžnost in obveza slehernega telesno in duševno zdravega državljana.

Po podatkih zveznega sekretariata za notranje zadeve, ki jih je objavil časopis Gasilske zveze Jugoslavije — »Zaštita od požara« je bilo v lanskem letu (1982) nad 11000 požarov v naši državi. Več kot 7000 požarov so povzročili ljudje, ker so nepazljivo ravnali z odprtim ognjem. V tekstilni industriji Jugoslavije je bilo v njenih obratih v zadnjih desetih letih 2387 požarov. Povprečno računano je to okoli 240 požarov na leto. V SR Sloveniji je registriranih 102 požara za obdobje od leta 1972 do 1982, v povprečju 10 požarov na leto. Največ požarov v tekstilni industriji je bilo v letih 1975 in 1979. Po podatkih Zveznega sekretariata za notranje zadeve so bili vzroki za nastanek požara sledeči:

— malomarnost in nepazljivost	65 %
— naravni pojavi	5 %
— neugotovljivi vzroki	30 %

Po statističnih podatkih, nastane preko 45 % požarov v tekstilni industriji zaradi nepravilnosti in pomanjkljivosti na električnih napravah in instalacijah. Strokovnjaki v Zveznem sekretariatu so mnenja, da je tako visok odstotek požarov, katerih vzrok so bile električne naprave in instalacije, zaradi tega, ker postavljajo in montirajo v obstoječe stare objekte sodobne stroje, ki zahtevajo mnogo več električne energije, za katero obstoječe instalacije več ne odgovarjajo in se zato preobremenjujejo. Tako kot v drugih industrijah je tudi v tekstilni industriji zelo visoko število požarov (12,45 %), pri katerih ni mogoče ugotoviti pravega vzroka nastanka. Pogosto zavzamejo požari v tekstilnih obratih takšen razmah, da se popolnoma uničijo vsi sledovi, ki bi mogli nakazati prave vzroke požara.

J. Lavš

**POPESTRITE
GLASILO
KONOPLAN
S SVOJIMI
PRISPEVKI!**

Filmski festival v Radomljah

Čeprav samo festival amaterskega filma, je vendarle bil festival; in čeprav niso podeljevali Oskarjev, je bil festival v Radomljah izreden kulturni dogodek in prava manifestacija amaterske kulturne dejavnosti, ki si je zlasti v zadnjih dveh desetletjih utrla pot tudi pri nas v Sloveniji. Amaterski filmski ustvarjalci so namreč prav v Radomljah slavili svoj 20. jubilejni festival.

Festival amaterskega filma je vsakoletni pregled amaterske filmske ustvarjalnosti v Sloveniji in ga Fotokino zveza Slovenije prireja vsako leto v drugem kraju, v organizaciji enega od najbolj aktivnih klubov ali društev. Ta čast je letos pripadla Foto-kino klubu MAVRICA iz Radomelj, ki bo čez dobra dva meseca — v januarju 1984 — slavil 15-letnico uspešnega delovanja.

Kljub težavam in stiskam, ki v sedanjih težkih gospodarskih razmerah še posebej tarejo prav amaterske filmske ustvarjalce, so organizatorji festivala prejeli presenetljivo veliko število prijav. Prispelo je 87 filmov iz štirinajstih klubov in društev ter iz devetih šolskih filmskih krožkov.

Strokovna žirija, ki ji je predsedoval naš znani filmski in TV režiser Rudi Klarič, ni imela lahkega dela. Dne 8. in 9. oktobra si je v šoli Radomeljske čete ogledala vseh 87 filmov in podelila zlate, srebrne in bronaste plakete za najboljše igrane, dokumentarne in žanrske filme. Med slednjimi je bilo precejšnje število risank. Poleg navedenih nagrad je žirija podelila tudi vrsto

posebnih nagrad — zlatih plaket za izredne dosežke.

Domači klub MAVRICA se je za festival v Radomljah dobro pripravil, ne samo v organizacijskem pogledu, pač pa tudi s številnimi kvalitetnimi filmi, ki so klubu in avtorjem prinesli nova priznanja in nagrade. Tako je dokumentarni film Tonija Müllerja KO B' SODOV NE B'LO prejel prvo nagrado v svoji zvrsti in posebno nagrado — zlato plaketo za kamero. Film SKRIVNOST STARE ŽAGE Janeza Kosmača, je prislužil nagrado — zlato plaketo za ton. Z zlatom pa sta se odlikovala tudi igralca v filmu VIVA AVANTURA, Janez Hafner in Matija Kosmač. Priznanja — diplome so prejeli še nekateri filmi domačega kluba.

Višek festivala je bil v soboto, 22. oktobra, ko so se v polni dvorani kulturnega doma v Radomljah zvrstile kar tri projekcije filmov. Festival je otvoril predsednik Skupščine Kulturne skupnosti Domžale, ki je bila pokroviteljica festivala, tovariš Jernej Lenič. V kulturnem programu festivala sta sodelovala tudi Domžalski oktet in Mengeška godba.

Po besedah Rudija Klariča, predsednika žirije, bi marsikateri teh malih mojstrov in zaslužil častno mesto v arhivu katerekoli naše profesionalne filmske hiše, še zlasti pa bi mnogi amaterski filmi, ki smo jih videli, zaslužili ustrežnejšo predstavitev javnosti.

Janez Kosmač

Urejeno odlagališče, kjer se odpadni materiali sortirajo

Razgovor ob odhodu v pokoj smo opravili s sledečimi sodelavci...

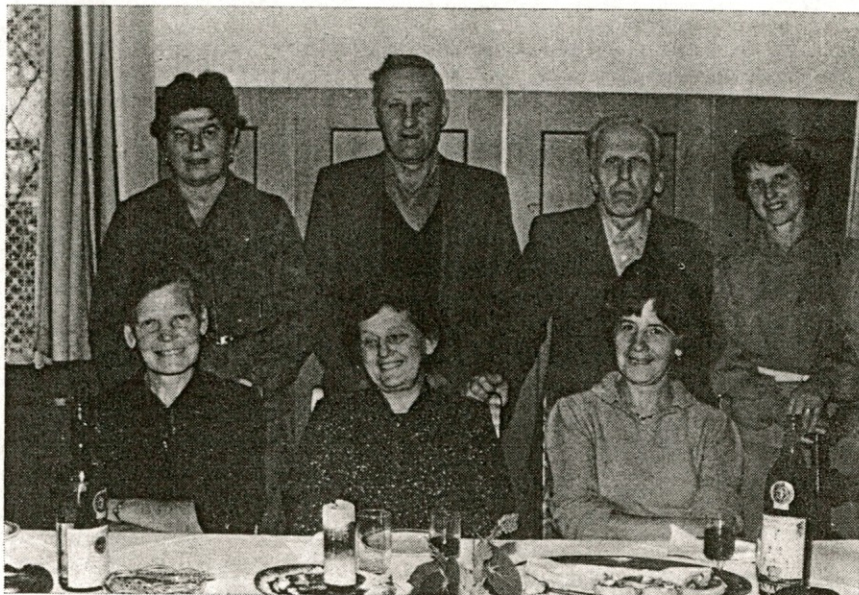
ANA GOL

V pokoj odhajam starostno. Delovne dobe imam 25 let, vse v Induplati. Začela sem v mokri predilnici, nato sem bila zaradi zdravstvenih razlogov premeščena v pripravljalnico. Delovna leta se pripravam hitro iztečejo in z njimi tudi vse dobro in slabo. Odnosi med sodelavci so bili vseskozi tovariški, počutila sem se prijetno, čeprav grem tudi v pokoj rada. Danes je veliko mladih, ki so brez dela in zakaj jim ne bi nudili možnosti za zaposlitev. Sicer pa je tudi doma pestro. Vsa gospodinjska dela, ki jih moraš opraviti, zdaj lahko opravljam brez naglice. Tudi to je že nekaj, da je kosilo vedno skuhanob ob pravem času. Osebno počutje in zdravje je zadovoljivo, da bi bilo le tako še vnaprej...

KATI UNGER

V mokri predilnici so bili pogoji dela težki. Lan in konopljo smo delavke navijale od valjev do vreten; ročno smo pritiskale na vretena in roke so bile vse prevečkrat posute z žulji. Delale smo na dve izmeni, če je bilo treba, smo z delom tudi podaljšale. In danes, vse je spremenjeno, delo je mnogo lažje. Primerjave z mokro in sedaj suho predilnico se ne da opisati. Le kdor je to »okusil«, ve, kako je bilo. Pa smo bili kljub temu zadovoljni in bolj ubogljivi kot so danes. Pa tudi več veselja je bilo in več iskrenosti med nami. Vrstili so se razni kulturni programi, danes vsega tega ni. Občutek ob odhodu v pokoj — pač, sprijazniš se. Dolgčas mi ni, saj imam vnuke. Velikokrat se spomnim na sodelavke, 35 let je le dolga doba...

Želje za vnaprej — da bi bilo le zdravja dovolj. Pripomnim pa naj, pokojnina je za toliko let delovne dobe prenizka.

— V prvem polletju so se upokojili: Kveder Antonija, Unger Kati, Černo-horski Marija (sedijo), Gol Ana, Kramberger Ludvik, Božič Miran, Burja Francka (stojijo)

ANTONIJA KVEDER

Glede na to, da je bila tov. Antonija Kveder prd kratkim že predstavljena v Konopljanu, se ob svoji skromnosti za ponoven razgovor ni preveč navdušila. Omenila je le: »Delala sem rada in mi je žal, ker sem se upokojila. Sicer mi ni dolgčas, tudi na kmetiji je veliko dela, toda, doma je le doma.

MARIJA ČERNOHORSKI

Danes mladi ne znajo ceniti dela. Če se le spomnim, kako je bilo včasih in kakšni pogoji za delo so danes. Ni primerjave. Vso delovno dobo, to je 35 let, imam v naši delovni organizaciji. Delala sem v

predilnici in v pokoj odhajam rada. Moje življenje se z odhodom v pokoj ni spremenilo, le delo imam bolj razporejeno, ni tiste naglice kot prej. Želim si le, da bi me v prihodnosti še naprej spremljalo zdravje.

FRANCKA BURJA

Začela sem leta 1947 v TOZD Proizvodnja, v mokri predilnici in nato v motovilnici. To so bila leta po vojni, ko je bilo potrebno trdo delati. Kljub temu so bili odnosi izredno tovariški, tako s strani vodilnih delavcev kot sodelavcev. Potem sem zaradi varstva otrok prekinila delo. Sledili so težki časi. Zaslužil je samo mož, gradila sva hišo in tudi za najosnovnejše — hrano, je velikokrat zmanjkalo denarja. Tako mi ni preostajalo drugega, kot da sem občasno hodila delat na tujo zemljo, da sem zaslužila vsaj za hrano. Po 12 letih prekinitve sem se spet zaposlila, nazaj v DO Induplati, in sicer na dela in naloge čistilke. Vem le eno! Če bi bila še enkrat mlada, se za to delo ne bi več odločila. Naj delaš še toliko, to delo je še vedno zaničevano in velja za manjvredno. In pregovor: »Vsako delo je častno«, so samo prazne besede oziroma fraza.

(Vtise ob odhodu v pokoj s tov. Ludvikom Krambergerjem in Miranom Božičem bomo objavili v naslednji številki Konoplana.)

— Čast pozdravnega nagovora predstavnika DO je tokrat zaradi službene odsotnosti tov. direktorja pripadla tov. Lavrinc Maksu

(Razgovor vodila urednica)

Izlet na Plitvička jezera

— Naravni biser Plitvička jezera je bil tokrat cilj izleta društva finančnih in računovodskih delavcev

V soboto zjutraj, ob napovedanem odhodu, je lilo kot iz škafe. Na zbirališču v Jaršah se nas je zbralo samo pet najbolj korajžnih članov društva knjigovodsko-računovodskih delavcev Domžale—Kamnik. Bilo bi nas šest, pa je Majda žal zaspala. Ob pol sedmih nas je pobral avtobus, že skoraj poln izletnikov, naših kolegov, pardon kolegic iz Kamnika. Bili smo lepa družčina, poleg šoferja in vođača, samo še trije moški. Prvi postanek smo naredili v Čatežu, kjer smo se okrepčali z obvezno kavico, nekateri pa še kaj zraven za korajžo, kajti zunaj še vedno lije. Tolaži nas misel, da bodo gobe bolje rastle. In že smo krenili proti Zagrebu, ki pa smo ga videli samo od daleč. Čez novo moderno mravljišče — cestno križišče smo zavili proti Karlovcu.

Po široki štiripasovnici brzimo med koruznimi polji in hrastovimi gozdiči. Presenetljivo hritro smo bili v Karlovcu. Mesto šteje okrog 50.000 prebivalcev in je pomembno železniško križišče. Tudi industrija je močno razvita. Pri Karlovcu je sotočje rek Korane, Mrežnice in Dobre v Kolpo. Korana pa nas je tisti dan najbolj zanimala. Spremljala nas je še nekaj kilometrov iz Karlovca, nakar se je cesta od nje odcepila in zavila proti Slunju. Tukaj se začenja Dinarsko gorstvo, pokrajina pa se imenuje Kordun. To je pretežno skalnata pokrajina s krpicami zemlje. Tu pa tam se nam prikaže mala lesena hišica, kričeče zeleno prepleskana, na dvoriščih kupi zlatorumenih buč, ki so kot

sončni žarki. Dežuje pa še vedno. Na skromnih pašnikih opazimo mamce in otroke pod dežniki, ki pasejo po eno ali dve kravici in par gosi.

V Slunju spet prečkamo Korano. Od tu zavijemo po najkrajši poti proti Plitvicam, medtem ko Korana napravi ovinek skozi sosednjo republiko Bosno, da bi se pri Plitvicah spet srečali.

Nekatere kraške reke so same zgradile jezove. Ob naravnih ovirah se je iz vode izločala »siga« (apnenec-lehnjak). Tako so nastale pregraje, za njimi pa jezera; njihova voda pada čez ovire v številnih brzicah in slapovih. Najbolj znana so Plitvička jezera na reki Korani.

Plitvička jezera sestavlja 16 jezer, ločenih z naravnimi pregradami, čez katere teče voda v slapovih in brzicah. Jezera obdaja gozd, ponekod še pravi pragozd. Jezera in okolice so razglasili za narodni park.

Med Proščanskim jezerom in reko Korano je kar 133 m višinske razlike. Jezera se stopničasto spuščajo. Čeprav pravimo, da je jezer 16, še nihče ni preštel prav vseh majhnih jezer, ki se skrivajo ob samih slapovih. Jezera so izvir reke Korane. Pravijo, da nobena reka nima tako lepega izvira.

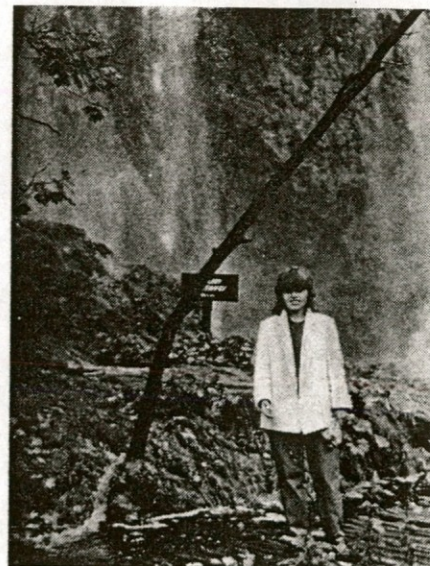
Naravne znamenitosti so domačini dodobra izkoristili v svoj prid in Plitvice so postale prava

turistična industrija, ki po urejenosti in modernih objektih kar nekako ne sodijo v sicer dokaj nerodovitno in gospodarsko še vedno zaostalo pokrajino Korduna in Like.

Z našim avtobusom smo se pripeljali do Gornjih jezer, ki so pravzaprav na spodnjem, južnem delu Plitvic. Zaradi skopo odmerjenega časa smo imeli za doživljanje in ogled Plitvičkih lepot na razpolago tako-zvani mini program — časovno je to približno dve uri ogleda. Za primerjavo — maxi program obsega 6—8 ur ogleda.

Prav nič prijazno ni bilo izstopiti iz ogretega avtobusa na dež in v ohlajeno naravo. Kaj kmalu je bila premočena tudi obutev, s tem pa tudi najboljši obeti za prvi nahod te sezone. No, na te vremenske tegobe smo kmalu pozabili in izpod razpetih dežnikov začeli občudovati lepote Plitvic. Najprej so nas gostitelji popeljali del poti z razglednim avtovlakom, v katerem so nas ob zvokih evergreen melodij kar v štirih jezikih seznanili z znamenitostmi. Sledil je prilično dolg pohod po lepo speljanih, iz brun narejenih poteh in mostičkih ob in čez številna mala jezera in mimo slapov. Zadnje presenečenje te poti pa je bil prevoz z električno ladjico preko jezera in do zaključka poti.

S Plitvic smo se vračali prek Karlovca in Zagreba, mimo Čateških toplic. Nekaj kilometrov pred Novim mestom smo krenili z avtoceste proti znani dolenski vasi

— Bližje k slapu se zaradi slabega vremena ni dalo

Sentjernej. Ob koncu vasi smo se ustavili v novem gostišču »Pri Slavcu«. Nad šankom nas je pozdravil Sentjernejski »zaščitni znak« petelin. V gostišču so ravno proslavljali »zmago«. Tega dne so namreč bile v Sentjerneju vojaške vaje in trije njihovi udeleženci s harmoniko so nam izletnikom na hitro improvizirali kulturni program. Pozdravili so nas s pesmijo Prelepa Gorenjska, nato smo vsi skupaj nadaljevali s prepevanjem slovenskih narodnih.

V veselem vzdušju smo hitro pozabili na dež, ki nas je ves dan spremljal na sicer zanimivem in prijetnem izletu. Premočni čevlji so se že dodobra posušili na nogah. Temperatura se je dvignila in z njo dobra volja. Postavni »zmagovalci«, čeprav ne ravno v rosnih letih, bi najraje kar odpotovali z nami, kajti toliko brhkkih Gorenjk na kupu, je bilo tudi za vsega vajene korenjake le preveč.

Do doma je bilo še dobri dve uri in kljub napornemu dnevu je večina ostala budna prav do konca. Kako tudi ne, saj so vici, večinoma novi, kar deževali, neumorni pevci pa so se spomnili prav vse, tudi skoraj že pozabljene narodne pesmi in napeve.

Albinca

Sindikati in slovenščina v javnosti

Da bi v Zvezi sindikatov Slovenije pospešili uresničevanje (portoroškega) posvetovanja »Slovenščina v javnosti« in prispevali svoj delež k višji jezikovni kulturi, je svet republiškega sveta zveze sindikatov za izobraževanje, znanost in kulturo obravnaval vlogo in naloge zveze sindikatov pri razvijanju jezikovne kulture in skrbi za razumljiv in lep slovenski jezik ter sprejel priporočila za organizacije in organe Zveze sindikatov Slovenije.

Navajamo nekatera, ki zadevajo organizacije sindikata v združenem delu:

— Razumljiv in lep jezik naj bo značilnost vseh besedil za potrebe poslovanja in samoupravnega odločanja; to velja tudi za vsa sredstva obveščanja (glasila, bilteni, zborniki, oglasne deske, razglasne postaje, plakati itd.). Vsa besedila, namenjena javnosti, bi morala biti lektorirana.

— V rabi jezika se je treba izogibati samodejnemu prenašanju pravnih izrazov v komuniciranju pri delovnih postopkih in samoupravnem odločanju.

— Delavcem je treba na ustrezen način pojasnjevati nove politične in ekonomske izraze (ena od možnosti je besednjak novih izrazov kot rubrika v glasilih ipd.).

— Sindikalne organizacije naj bi aktivno sodelovale pri oblikovanju predlogov in pri sprejemanju odločitev o poimenovanju organizacij združenega dela in njihovih izdelkov. Pri tem naj bi upoštevale sporočila portoroškega posvetovanja in mnenja jezikovnega razhodišča pri RK SZDL.

— Strokovne službe naj bi jezikovno pravilno oblikovale pisna navodila za uporabo izdelkov in vse oblike propagande za te izdelke.

— Delavcem iz drugih republik in pokrajin, ki delajo v Sloveniji, je treba omogočiti, da bodo o temeljnih samoupravnih dolžnostih in pravicah seznanjeni v njim razumljivem jeziku. Z različnimi oblikami izobraževanja pa jim je treba omogočiti, da se bodo seznanili z osnovami slovenščine, kar jim bo omogočilo bolj dejavno vključevanje v samoupravljanje.

SPOGA — sejem športne opreme v Kölnu

V Zvezni republiki Nemčiji je letno več sejmov športne opreme, na katerih razstavlja proizvajalci skoraj iz vsega sveta. To so ISPO v Münchnu, SPOGA v Kölnu in sejem v Essnu, kjer so razstavljene predvsem prigrade in prikolice.

Na letošnji SPOGI v Kölnu so prevladovali strmostrešni šotori, pri katerih je poudarek v ločnih izvedbah. Ogrodje je iz umetnih snovi ali kovinsko, šotori sami pa v obliki kupol ali tunela. Druga vrsta strmostrešnih šotorov prikazuje sklope različnih geometrijskih likov (trikotniki, pravokotniki, trapezi itd.), kateri sestavljeni v celoto predstavljajo šotor zanimivih oblik z dovolj prostornine.

Klasične družinske šotore z velikimi spalnicami je razstavljal Stromayer. Njegovi šotori so bili šivani z verižastimi dvoigelnimi šivi. Strehe so plastificirane, če pa je imel šotor večji baldahin, je bil ta iz enakega blaga kot stranice.

Pri firmi Gotschalk, katera tudi razstavlja na SPOGI in pri nekaterih drugih proizvajalcih je bil prikazan nov tip družinskega šotora, (mi ga imenujemo veliki šo-

tor) z všitim dnom iz jute, brez spalnic in z ogrođjem zunaj šotora. Za tovrstno izvedbo je izredno veliko zanimanje in gre dobro v prodajo v ZDA in Avstraliji, medtem ko v Evropi še ne. Prednost šotora je v tem, da so vse potrebščine za kampiranje v zaprtem prostoru in je tako zelo zmanjšana možnost, da bi se raznovrstni mrčes in živali vtihotapile — bodisi v potovalke, obleke in podobno. Ogrodje je jekleno, rjave barve.

Kot sem že omenila, SPOGA v Kölnu ni sejem, kjer izdelovalci razstavlja prigrade za prikolice. Izjema je bil Mehler. Posebno zanimiva je bila njegova prigrada z znotraj potiskano plastificirano streho (drobni rožni vzorec, še bolj pa izvedba kedra iz trše plastike, dvoslojna. (Spodnja plast se prišije na šotor, zgornja prekriva šiv in je na tem mestu zagotovljena popolna vodotesnost).

Proizvajalec iz italijanske Mantove »Zeifer« pa je prikazal zanimivo izvedbo šotora na strehi avtomobila. Streha in dno tega šotora sta iz trde plastike, tako da

v zloženi obliki izgleda kot nekakšen kovček na stavbi avtomobila.

Izredno velika je bila ponudba oblazinjenih vrtnih garnitur. Tu je domišljija oblik, barv, odtentkov neomejena, kar vse navaja obiskovalca na misel, da številnejši del ljudi svoj prosti čas vse bolj preživlja doma oz. v svoji okolici in si želi tam urediti maksimalno udobje. Ogrodja teh garnitur so iz lesa, le manjši del proizvajalcev uporablja plastiko. Prevladuje bela barva visokega sijaja, ali pa naravna barva lesa, brezbarvno lakirana. Blazine so iz bombažnega blaga, nežnih barv in vzorcev. So iz markiznega, pa tudi plastificiranega blaga.

Od športne opreme, zanimive za nas, naj omenim nahrbtnike vseh mogočih oblik oz. bolje rečeno »nakolesnike«. Izredno veliko proizvajalcev je prikazovalo kolesa, opremljena s torbami, ki so pripeta na krmilo kolesa, na prtljažnik, na prečno palico kolesa, skratka tam, kjer je možno. Nahrtniki so v obliki valjev, piramid, pač kolesu prilagojenih oblik.

Gordana Gardašević

Do Avstralije in nazaj

Na vsaki dve leti se odvija svetovno prvenstvo v panogi letalskega modelarstva. Letošnje je bilo v Avstraliji. Težko verjamem, da bi se kdaj odpravil tako daleč kot turist, tako pa mi je uspelo, da sem kot član jugoslovanske državne reprezentance imel možnost, da »poletim« proti daljni deželi.

Zbor ekipe jugoslovanske državne reprezentance, ki je štela 9 članov in vodjo ekipe, je bil določen na beograjskem letališču. Malce nervozni pred tako dolgo potjo smo postopali po letališki zgradbi, kajti odhod letala JAT DC-10 je bil določen šele ob drugi uri zjutraj. Potnikov za omenjeni let je bilo neverjetno veliko. Oddajanje prtljage se je zaradi naše velike količine in carinskih obveznosti zavleklo, tako da smo na chekiranje kart prispeli zadnji. Ze nekaj pred uro, določeno za vzlet, smo uživali v komfortni udobnosti prvega razreda letala. Le tu so namreč pravi fotelji, dvojna širina turističnega razreda, dovolj je prostora za gibanje, vse to ti nudi udobje in počitek na tako dolgi poti. Orjak s 300 potniki te je navdajal z občutkom lenosti, po vzletu pa kot da se je spreobrnil v hitro ptico. Uradni pozdrav osebja letala, seznanitev potnikov z varnostnim sistemom v primeru nesreče, to je bil prvi stik posadke s potniki letala, sledilo je še sporočilo višine leta, temperaturo zraka in čas leta, pet ur, do prve postaje na ca. 20.000 km dolgi poti, t.j. DUBAI, kamor smo prispeli v zgodnjih jutranjih urah po njihovem času. Temperatura zunaj je bila 31°C. Kratek enurni postanek smo izkoristili za potep po letališki zgradbi in seveda trgovinah. Ta ura je resnično minila kot blisk in že smo leteli proti Singapuru. Let je trajal ca. 7 ur in pol na

višini 9500 m. Sam pogled na morje je bil zelo pester. Okolica Perzjskega zaliva je namreč posejana z naftnimi ploščadmi, ki so kot škatlice vžigalic, vse polno tankerjev pa reže brazde Arabskega morja. Monotono življenje teh nekaj ur smo preživljali ob neprestani hrani, katera se je vrstila ob izbiri najrazličnejših jedilnih listov. Večerni pogled na Singapur je bil veličasten. Osvetljene avtoceste so se kot kača vlekla v neskončnost, polno zasidranih in osvetljenih ladij je dopolnjevalo svetlobni mozaik mesta. Enurni pristanek smo ponovno izkoristili za ogled trgovin na letališču. Naj omenim, izbira in prikupnost prodajalk ti kar vleče dolarje iz žepa. Nadalje se je letalo usmerilo proti Melbournu. Čas leta 8 ur, višina 9500 m. Spremljala nas je noč in za kratek čas so nam predvajali dva avstralska filma, ki sta prikazovala prigode ekipe dirkačev na avtomobilski pisti. Škoda, da filma nista bila podnaslovljena, kajti popačena angleščina ti tu bolj malo koristi. Sicer pa je vsak po svoje ali dremal, poslušal glasbo ali čital. Zjutraj smo zagledali celino, pusta rdečkasta puščava, imenovana Avstralija, se je vlekla 7000 km do pristanišča v Sydneyu. Prvotni pristanek v Melbournu ni bil možen zaradi stavke letališkega osebja, tako da smo celo uro prej pristali na končni postaji. Še pred izstopom iz letala so avstralski organi izvršili dezinfekcijo osebja in garderobe potnikov, po dogovoru in odobritvi Mednarodne zdravstvene organizacije.

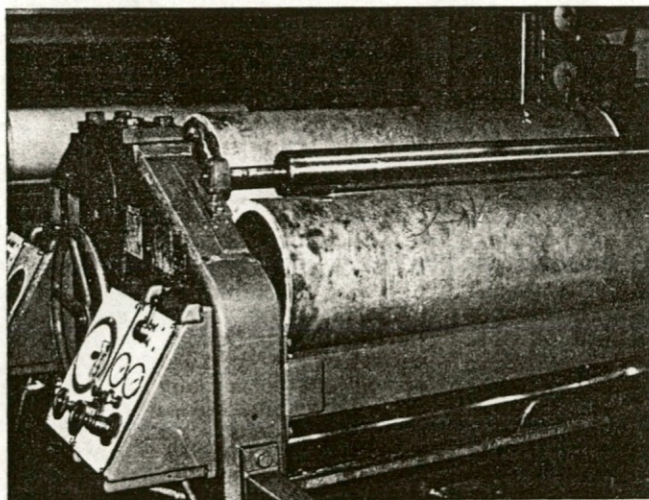
Pred prihodom k carinskim organom smo morali izpolniti še cel kup formalnih obrazcev (osebni podatki, trajanje potovanja, kraj bivanja). Pa tudi pogled prtljage je popoln. Carinik namreč vsak kos

prtljage posebej zloži iz potovalke in pobere prepovedane predmete, hrano, sadje itd... Na prepovedane predmete pa te opozarjajo tudi veliki koši in plakati nad njimi.

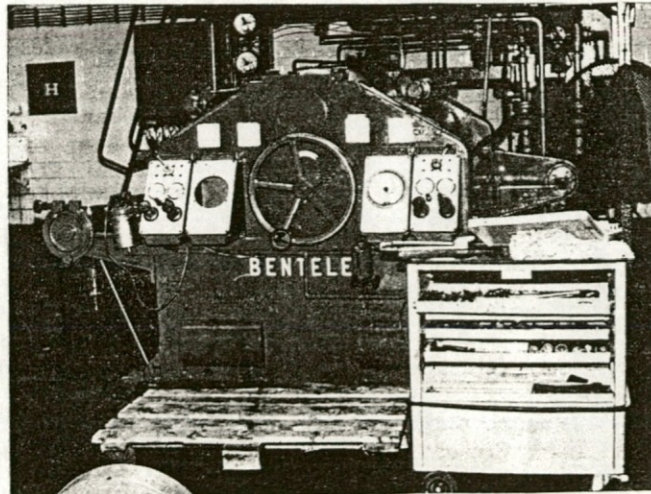
Po prihodu smo se najprej srečali s predstavniki izseljeniške matice Triglav, prav tako tudi s konzulom Jugoslavije, ki so nas sprejeli na letališču. S slovenskimi izseljenci smo se nato odpeljali v njihov klub Triglav, kjer so celotni ekipi pripravili tudi kosilo, ki je resnično teknilo vsem. Pripravljena je bila namreč prava naša »domača« hrana in ko bi vedel, da je to zadnja (v času potovanja) »domača« jed, bi gotovo vzel »repete«. Sledil je razgovor s slovenskimi izseljenci o vseh mogočih stvareh. Novice o domovini jih niso zanimale, saj imajo stalne stike z domovino, prav tako prejemajo tudi vse slovenske časopise. S ponosom so nam razkazali l. 1982 zgrajeni dom Triglav. Zgradba, velikosti ca. 30 x 40 m vsebuje prostore: dvorana za kulturno prireditev, jedilnico, kuhinjo, pisarniške prostore, prostor za športno rekreacijo... Vse so naredili izseljenci sami, s prostovoljnimi delom in denarjem. Tudi okolica je lično urejena, travnate površine, velik parkirni prostor, za domom pa tudi pet stez za balinanje. Resnično so si postavili domovino v malem, tako daleč od Jugoslavije.

Čas je hitel, morali pa smo priti še do mesta tekmovanja — GOULBURN. Poslovili smo se od gostiteljev, izseljenci so nas nato odpeljali proti mestu tekmovanja, ki leži ca. 150 km proč od Sydneya. Prvi vtisi na poti so bili: razsežnost, pašniki, živina. To nas je spremljalo tudi ves čas bivanja.

Organizator tekmovanja nas je prijazno sprejel v nekem italijan-

Gumijasti valji Foularda Benteler so bili pred kratkim generalno obnovljeni v Savi Kranj, kajti močno odstopanje gumijaste obloge se je poznalo tudi pri kvaliteti blaga.

Na Foulardu Benteler barvamo bombažne tkanine, toda v primerjavi z ostalimi stroji v oplemenitilnici, ki so polno zasedeni, le-ta zadnji čas redko obratuje.

skem šolskem centru — college, to je bila dokaj nova zgradba, z bogato opremo za šolanje učencev. Sobe, v katerih smo prebivali, pa ti razen postelje, omare ter mizice niso nudile večjega udobja. Vse ostalo, sanitarije, kopalnica, so bili skupni prostori. Čas do večerje je vsak preživel po svoje. Večino smo počivali, ali pa izkoristili za ogled okolice. Zvečer smo že začutili okus avstralske hrane. Kar nič nam ni teknila, kajti sladke omake, polivke in posladkana solata res ne gredo najbolje v slast. Prva dva dneva sta bila določena za trening, prilagajanje na klimo in čim boljšim pripravam na tekmovanje. Tekmovanja v tej zvrsti športne dejavnosti se prirejajo na letališčih, tako da smo bili naslednji dan nemalo presenečeni, ko so nas po avtobusni vožnji odložili sredi pašnikov. Teren sam je bil sicer odličen, trava, dobra vidljivost, daleč okoli nobenih dreves. Motile so nas le žične ograje, ki so omejevale pašnike ter jezero za napajanje živine, ki je bilo v bližini. Zadnji dan treninga smo imeli tudi uradno odprtje tekmovanja. Potekala je kot običajno potekajo takšne prireditve; korakanje ekip v slavnostni povorki, pozdravni govori županov, predsednikov, himna FAI, dvig zastave... Vsemu temu je sledila tudi skromna zakuska in pozdravi s prijatelji drugih ekip. Udeležba tekmovalcev je bila solidna, zastopano je bilo 22 držav iz vsega sveta.

Naslednji dan se je pričelo zares. Zajtrk nam večini že ni več teknil. Sledila je polurna vožnja z avtobusom, ki je minila kot tren in znašli smo se na tekmovalnem prostoru. Start je označila rdeča raketa, prvi turnus je trajal eno uro. Kot ekipa smo imeli izvrstne čase leta modela, tako da smo bili vedno med prvo petorico. Sam kot tekmovalec nisem imel časa slediti vrstnemu redu ekip med tekmovanjem.

Modeli so namreč zaradi dobrega vremena leteli tako daleč od štartnega mesta, tako da sem rabil cel turnes (eno uro), da sem našel model in prišel nazaj na štartno mesto. Takoj sem spet »poletel« z modelom in tako najprej je šlo sedem startov. Sele po zadnjem štartu smo izvedeli, da smo v hudi konkurenci 22 držav osvojili srebrno medaljo. Uspeha smo bili kljub utrujenosti zelo veseli, kajti skoraj 15 let je minilo od prejema zadnje medalje jugoslovanske ekipe. Naslednji dan tekmovanja se je vreme pokvarilo. Začelo je deževati, pihal je močan veter, toda prvenstvo se je kljub temu nadaljevalo. Dva dni smo še zmrzovali na močnem vetru, premočeni in komaj čakali konec tekmovalnega dne. Jezni smo bili, ker organizator ni postavil nobenih šotorov ali streh. Tako je vsak po svoje čuval in čistil letalske modele, da bi jih čim manj namočil dež. Resnično smo bolj skrbeli za letalske modele kot pa zase. Kljub temu, da so tekmovalni pogoji presežali vse do-

voljene minimalne mere za odvijanje tekmovanj (veter več kot 9 m/sek., močan dež), organizator kar ni hotel prekiniti tekmovanja. Vse skupaj so ovirale še žične ograje, ki smo jih morali tekmovalci preskakovati v dolžini nekaj kilometrov. Resnično smo imeli smolo z vremenom, saj tudi domačini niso pomnili, da bi deževalo toliko dni skupaj. No, tekmovanje se je končno le zaključilo in naša bera: srebrna medalja ekipno in bronasta posamično. Zaključek tekmovanja in banket je organizator priredil v mestni hiši v Goulburnu. Seveda smo najbolj ploskali vsi Jugoslovani, ko smo prejeli medalje in takrat izpod mize potegnili tudi domačo slivovko, ki smo jo skrivali, za vsak slučaj. Sama večerja ni bila kaj posebnega, razen nekaj izjem pri načinu postrežbe. Kakih 20 m dolga pogrnjena miza se je kar zibala od obloženih jedi. Družabnost je rastla iz ure v uro. Srečanje s starimi prijatelji je vsekakor zanimivo, spoznavali smo nove prijatelje, spraševali po tistih, ki jih v ekipah ni bilo. Menjava značk in obeskov je zaživela, znač-

ke Induplati so odšle na vse kraje sveta. Izmenjavali smo izkušnje pri graditvi modelov, naročali letalske revije ter modelarni material — snovali smo nove konstrukcije.

Tekmovanje se je v celoti zaključilo, na vse je ostal le bežen spomin. Mesto samo, Goulburn, nismo imeli časa niti spoznati. Površno smo videli le njegove ulice, spoznali nekaj trgovin s spominki, pošto, kamor smo oddali razglednice. Poštne znamke se namreč tu dobijo samo na pošti, in ne v vsaki trafiki, tako kot pri nas.

Mesto Goulburn, ki šteje okoli 10.000 prebivalcev, je površinsko trikrat večje od Domžal. Tu je, za razliko od nas, vse grajeno etažno, visokih zgradb ni. Avtobusnih prevozov ni. Vsak je vezan le na svoj avto ali taxi. Pravi utrip Avstralije tu nismo imeli čas spoznati. Upali smo, da bo bolje v Sydneyu, kamor smo imeli namen odpotovati. Namreč, premor do odhoda v domovino smo kot gostje preživeli po domovih slovenskih družin.

(Nadaljevanje v prihodnji številki Konoplana).

Anton Videnšek

URESNIČEVANJE ZAKONA O DRUŽBENEM SISTEMU INFORMIRANJA

Delavci, delovni ljudje in občani .majo pravico in dolžnost biti informirani in informirati. V družbenem sistemu informiranja si zagotavljajo podatke in informacije, potrebne za življenje, delo, samoupravno delegatsko odločanje, za spremljanje, usmerjanje in planiranje družbenega razvoja...

Marca letos so zbori slovenske skupščine sprejeli zakon o družbenem sistemu informiranja. Zakon daje pravno podlago za izgradnjo smotrnega in na sodobni tehnologiji zasnovanega ter usklajenega družbenega sistema informiranja. S tem zakonom pa so dobile tudi informacijske službe, samoupravni in poslovodni organi ter sindikalne organizacije v ozdih številne naloge in obveznosti.

Več pomembnih tem je, o katerih bi morali v ozdih v okviru uresničevanja zakona o družbenem sistemu informiranja spregovoriti in predlagati izboljšave:

1. Da bi odpravili podvajanje pri zajemanju in izkazovanju podatkov ter si zagotovili vse potrebne podatke in informacije, je treba v ozdih **oceniti stanje pri zajemanju in izkazovanju podatkov lastne in širše družbene potrebe ter predlagati ukrepe za racionalizacijo.**

Hkrati bi veljalo spregovoriti tudi o načinu zagotavljanja javnosti in dostopnosti podatkov in informacij. O tem naj bi v ozdih razpravljali delavski sveti in sprejeli ustrezne sklepe (še prej pa odbori za informiranje, kjer jih imajo) na podlagi strokovnih gradiv, ki jih morajo

pripraviti informacijske službe (te pa so v glavnem knjigovodstvo, računovodstvo, plansko-analitični sektor, sekretarji delovnih organizacij in tozdov, tajništva samoupravnih organov in organizatorji obveščanja). Osnovne organizacije sindikata ter konference oziroma njihovi izvršilni organi pa naj politično ocenijo stanje, predlagane ukrepe strokovnih služb in poslovodnih organov ter spodbudijo razpravo o tem na samoupravnih organih.

2. Za uveljavitev smotrnega sistema informiranja v ozdih bo treba **proučiti ustreznost obstoječe organiziranosti informacijskih služb in hitreje uvajati sodobno poslovanje (računalniška tehnologija).** Pri tem bodo morale informacijske službe zagotoviti preglednost svojih podatkov ter za to oblikovati kataloge podatkov na podlagi predpisane metodologije.

Sodobna informacijska tehnologija sama po sebi še ne zagotavlja tudi hitre obdelave in izkazovanja pomembnih podatkov. Danes so v ozdih računalniki še vse premalo izkoriščeni, oziroma računalniških programov ne uporabljajo tudi za načrtovanje, predvidevanje poslovnih procesov, organizacijo in podobno. Za to so potrebni tudi bolj pomenjeni programi in metodologija.

Ob večji izrabi računalnikov pa vedno bolj izstopa problem zaščite in varnosti podatkov in računalniške opreme, zato bodo morale informacijske službe in poslovodni organi tudi temu nameniti ustrezno pozornost.

obvestila iz kadrovske službe

TOZD PROIZVODNJA

Vstopi:

1. Anica Janežič, tkalnica, vstopila 4. 10. 1983,
2. Metod Beden, vzdr. strojev, prišel iz JLA 7. 10. 1983,
3. Marjan Kumeč, ključavničar, vstopil 10.10. 1983,
4. Erika Janežič, tkalka, vstopila 18. 10. 1983,
5. Jože Trdin, tkalnica, vstopil 18. 10. 1983.

Izstopi:

1. Marta Mal, tkalka, izstopila 30. 7. 1983,
2. Milena Maučec, tkalka, izstopila 6. 8. 1983,
3. Dušan Kotnik, tkalec, izstopil 26. 9. 1983,
4. Francka Burja, čišč. prostorov, upokojena 6. 10. 1983,
5. Anica Janežič, tkalka, izstopila 6. 10. 1983,
6. Silva Naglič, tkalka, izstopila 15. 10. 1983,
7. Bernarda Breznik, tkalka, izstopila 14. 10. 1983,
8. Marjeta Mav, tkalka, izstopila 17. 10. 1983,
9. Marija Verbič, malerka, izstopila 31. 10. 1983.

TOZD KONFEKCIJA

Vstopi:

1. Justi Florjančič, šivilja v OE Mengeš, vstopila 10. 10. 1983,
2. Merela Anica, šivilja — pripravnik v OE Radomlje — vstopila 10. 10. 1983.

Izstopi:

1. Justi Florjančič, šivilja, izstopila 27. 10. 1983.

TOZD MALOPRODAJA

Sprememb ni bilo.

TOZD RESTAVRACIJA IN POČITNIŠKI DOMOVI

Sprememb ni bilo.

DSSS

Vstop:

- Roman Sušnik, strojni ing. vstopil 10. 10. 1983.

ZAHVALA

IO OOS OE tkalnica se iskreno zahvaljujem za pre-jeto denarno pomoč.

Sodelavkam in sodelavcem pa želim veliko delovnih uspehov.

Marija Zarnik

POROČILO O GIBANJU OD ZA SEPTEMBER 83

Vrednost točke za mesec september je znašala v btto vrednosti 0,130 din.

Pregled osebnih dohodkov za me-

sec september 1983 za delo v polnem delovnem času, ob normalnih delovnih pogojih in polni oceni zahtevnosti del in nalog.

Razred	TOZD Proizv.	TOZD Malopr.	TOZD Restav.	TOZD Konf.	DSSS
11000—12000	25			12	
12000—13000	20			16	
13000—14000	38		1	41	
14000—15000	64			51	
15000—16000	71	2	2	44	
16000—17000	62	2	1	26	2
17000—18000	66	7	3	28	8
nad 18000	176	18	12	51	91
Skupaj	521	29	19	279	101
Najnižji OD	11511	15388	13535	11784	16033
Najvišji OD	41457	34618	36019	39710	50375
Povprečni OD	17184	19606	20281	16328	25915

Bolniški izostanki v mesecu septembru 1983

TOZD	Stev. zaposl.	Bolezen v %	Nesreče pri delu v %	Nega druž. članov v %	Sprem. druž. članov v %	Redni in pod. por. dopust %	Skupaj %	Izpadle ure
Proizvodnja izdelkov iz sint. vlaken	550	5,80	0,47	0,62	0,09	3,12	10,10	10.225
Maloprodaja	29	1,29	—	0,39	—	2,52	4,20	222
Restavracija in počitniški domovi	19	7,29	—	—	—	—	7,29	252
Konfekcija	289	7,86	0,09	1,03	0,23	3,17	12,38	6.539
DSSS	112	1,92	—	0,23	—	5,35	7,50	1.548

Povprečni izostanki za celotno podjetje: 999 delavcev

Izostanki zaradi bolezni	5,86 %
Izostanki zaradi nesreč	0,28 %
Izostanki zaradi nege družinskega člana	0,68 %
Izostanki zaradi spremstva	0,12 %
Izostanki za redni in pod. porod. dopust	3,31 %
Skupaj:	10,25 %

Vsem, ki ste me v času bolezni obiskovali v Ljubljani na Poljanskem nasipu, mi prinašali cvetje ali poklonili denar oz. me hrabrili z besedami in želeli čimprej-šnje ozdravitev, se iskreno zahvaljujem. Hvala vsem sodelavcem iz pripravljalnice in predilnice, posebno še sestri Majdi Škrinjar in dr. Mariji Šiška.

Alojz Učakar

ZAHVALA

Ob izgubi najinega očeta FERDINANDA TREVNA se delovni organizaciji iskreno zahvaljujema za podarjeno cvetje.

sinova Ferdo in Brane

Izdaja v 1500 izvodih DO INDUPLATI Jarše r. o. Uredniški odbor: Darja FORTUNAT, odgovorni urednik: Hilda FRELIH, Gordana GARDASEVIČ, Katja KHAM, Vida KOZELJ, Maks LAVRINC, Marjan MALI, Kristina PUNGERČAR in Franci VELEPEC. Natisnila tiskarna Učnih delavnic v Ljubljani. Konoplan je oproščen plačila prometnega davka z odločbo Sekretariata za informacije SRS (421-1/72 od 8. 4. 1974).